

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

της 19ης Ιουνίου 2019*

«Κρατικές ενισχύσεις – Ατομικές ενισχύσεις υπέρ του συγκροτήματος Nürburgring για την κατασκευή πάρκου ψυχαγωγίας, ξενοδοχείων και εστιατορίων καθώς και για την οργάνωση αγώνων αυτοκινήτων – Απόφαση που κηρύσσει τις ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά – Απόφαση που κρίνει ότι η επιστροφή των ενισχύσεων αυτών δεν αφορά τον νέο ιδιοκτήτη του συγκροτήματος Nürburgring – Προσφυγή ακυρώσεως – Δεν τίγεται ουσιωδώς η ανταγωνιστική θέση – Ένωση προσώπων – Καθεστώς διαπραγματευτή – Απαράδεκτο – Απόφαση που διαπιστώνει, κατόπιν της προκαταρκτικής εξετάσεως, ότι δεν υπήρξε κρατική ενίσχυση – Προσφυγή ακυρώσεως – Ενδιαφερόμενο μέρος – Έννομο συμφέρον – Παραδεκτό – Προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων των ενδιαφερόμενων μερών – Απουσία δυσχερειών που θα επέβαλλαν να κινηθεί επίσημη διαδικασία έρευνας – Καταγγελία – Πώληση των περιουσιακών στοιχείων των δικαιούχων των ενισχύσεων οι οποίες κρίθηκαν ασυμβίβαστες – Ανοιχτή, διαφανής, αμερόληπτη και άνευ όρων διαδικασία διαγωνισμού – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Αρχή της χρηστής διοίκησης»

Στην υπόθεση T-373/15,

Ja zum Nürburgring eV, με έδρα το Nürburg (Γερμανία), εκπροσωπούμενη αρχικά από τους D. Frey, M. Rudolph και S. Eggerath, στη συνέχεια από τους D. Frey και M. Rudolph, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους L. Flynn, T. Maxian Rusche και B. Stromsky,

καθής,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα τη μερική ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2016/151 της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.31550 (2012/C) (πρώην 2012/NN) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία προς όφελος της πίστας αγώνων Nürburgring (ΕΕ 2016, L 34, σ. 1),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová, πρόεδρο, V. Valančius, P. Nihoul, J. Svingenssen και U. Öberg (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: K. Guzdek, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 25ης Απριλίου 2018,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

I. Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Το συγκρότημα του Nürburgring (στο εξής: Nürburgring), το οποίο βρίσκεται στο γερμανικό ομόσπονδο κράτος της Ρηνανίας-Παλατινάτου, περιλαμβάνει πίστα αγώνων αυτοκινήτων (στο εξής: πίστα Nürburgring), πάρκο ψυχαγωγίας, ξενοδοχεία και εστιατόρια.
- 2 Μεταξύ 2002 και 2012 οι ιδιοκτήτες του Nürburgring (στο εξής: πωλητές), ήτοι οι δημόσιες επιχειρήσεις Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH και Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH, ωφελήθηκαν από μέτρα στήριξης, ιδίως εκ μέρους του ομόσπονδου κράτους της Ρηνανίας-Παλατινάτου, για την κατασκευή πάρκου ψυχαγωγίας, ξενοδοχείων και εστιατορίων καθώς και για την οργάνωση αγώνων της Formula 1.

A. Διοικητική διαδικασία και πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring

- 3 Στις 5 Απριλίου 2011 η προσφεύγουσα, Ja zum Nürburgring eV, γερμανικό αθλητικό σωματείο με σκοπό την αποκατάσταση και την προώθηση πίστας αγώνων αυτοκινήτων στο Nürburgring, υπέβαλε μια πρώτη καταγγελία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας για την πίστα αγώνων του Nürburgring.
- 4 Με επιστολή της 21ης Μαρτίου 2012 η Επιτροπή ενημέρωσε την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας για την απόφασή της να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας βάσει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, σχετικά με τα διάφορα μέτρα στήριξης που εφαρμόστηκαν μεταξύ 2002 και 2012 υπέρ του Nürburgring. Με την απόφαση αυτή, περίληψη της οποίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2012, C 216, σ. 14), η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα επίμαχα μέτρα.
- 5 Λόγω της χορήγησης περαιτέρω μέτρων στήριξης, τα οποία κοινοποιήθηκαν από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στην Επιτροπή, η Επιτροπή αποφάσισε να επεκτείνει την επίσημη διαδικασία έρευνας στα νέα αυτά μέτρα. Η σχετική απόφαση κοινοποιήθηκε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας με επιστολή της 7ης Αυγούστου 2012. Με την απόφαση αυτή, περίληψη της οποίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* (ΕΕ 2012, C 333, σ. 1), η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα περαιτέρω μέτρα.
- 6 Στις 24 Ιουλίου 2012 το Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (πρωτοδικείο Bad Neuenahr-Ahrweiler, Γερμανία) κήρυξε τους πωλητές σε πτώχευση. Την 1η Νοεμβρίου 2012 κίνησε διαδικασίας αφερεγγυότητας χωρίς πτωχευτική απαλλοτρίωση. Αποφασίσθηκε η εκποίηση των περιουσιακών στοιχείων των πωλητών (στο εξής: πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring). Οι πωλητές όρισαν ως νομικό και οικονομικό σύμβουλο την ελεγκτική εταιρία KPMG AG.
- 7 Την 1η Νοεμβρίου 2012 η διαχείριση του Nürburgring ανατέθηκε στη Nürburgring Betriebsgesellschaft mbH, θυγατρική κατά 100 % ενός εκ των πωλητών, της Nürburgring GmbH, η οποία ιδρύθηκε από τους συνδίκους της πτώχευσης που ορίστηκαν από το Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (πρωτοδικείο Bad Neuenahr-Ahrweiler).
- 8 Στις 15 Μαΐου 2013 ξεκίνησε διαγωνισμός για την εκποίηση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring (στο εξής: διαγωνισμός).

- 9 Στις 23 Μαΐου 2013 η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και στους συνδίκους της πτώχευσης τα κριτήρια που έπρεπε να πληροί ο διαγωνισμός προκειμένου να αποκλειστούν στοιχεία κρατικής ενίσχυσης και τους ενημέρωσε ότι ο αγοραστής θα υποχρεούνταν να επιστρέψει τυχόν πλεονεκτήματα των οποίων θα τύγχανε. Συζητήσεις μεταξύ της Επιτροπής, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και των συνδίκων της πτώχευσης ως προς το ζήτημα αυτό είχαν ήδη πραγματοποιηθεί από τον Οκτώβριο του 2012.
- 10 Ο διαγωνισμός διεξήχθη ως εξής:
- στις 14 Μαΐου 2013 ανακοινώθηκε η έναρξη του διαγωνισμού με δελτίο τύπου που εξέδωσε ένας από τους συνδίκους της πτώχευσης·
 - στις 15 Μαΐου 2013, η KPMG δημοσίευσε στους *Financial Times*, στη *Handelsblatt* και στον ιστότοπο του Nürburgring πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος·
 - 70 πιθανοί αγοραστές εξέφρασαν το ενδιαφέρον τους, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα και το Deutscher Automobilclub ADAC eV·
 - με επιστολή της 19ης Ιουλίου 2013 οι ενδιαφερόμενοι επενδυτές έλαβαν σειρά εγγράφων που αφορούσαν το Nürburgring και κλήθηκαν να υποβάλουν ενδεικτική προσφορά είτε για το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων είτε για καθορισμένες ομάδες περιουσιακών στοιχείων ή για επιμέρους περιουσιακά στοιχεία·
 - η προθεσμία για την υποβολή ενδεικτικής προσφοράς ορίστηκε, διαδοχικά, για τις 12 Σεπτεμβρίου 2013, με επιστολή της 19ης Ιουλίου 2013 και εν συνεχεία για τις 26 Σεπτεμβρίου 2013, με επιστολή της 12ης Σεπτεμβρίου 2013· σε καθεμία από τις επιστολές αυτές διευκρινιζόταν ότι θα λαμβάνονταν υπόψη και οι προσφορές που θα υποβάλλονταν μετά τη λήξη της προθεσμίας·
 - έως τις αρχές Φεβρουαρίου 2014 είχαν υποβάλει ενδεικτική προσφορά 24 δυνητικοί αγοραστές, μεταξύ των οποίων και η ADAC· η προσφορά της ADAC αφορούσε μόνο την πίστα αγώνων του Nürburgring· 18 από αυτούς τους δυνητικούς αγοραστές επιλέχθηκαν για το στάδιο της διαδικασίας «due diligence», αλλά η ADAC δεν περιλαμβανόταν σε αυτούς·
 - οι δυνητικοί αγοραστές που προσκλήθηκαν στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού είχαν προθεσμία για την υποβολή επιβεβαιωτικών προσφορών, οι οποίες έπρεπε να είναι πλήρως χρηματοδοτημένες και να περιλαμβάνουν συμφωνία, κατόπιν διαπραγμάτευσης, σχετικά με την εξαγορά των στοιχείων του ενεργητικού, και η προθεσμία αυτή ορίστηκε διαδοχικά στις 11 Δεκεμβρίου 2013, με επιστολή της 17ης Οκτωβρίου 2013, και εν συνεχεία στις 17 Φεβρουαρίου 2014, με επιστολή της 17ης Δεκεμβρίου 2013· στην τελευταία αυτή επιστολή αναφερόταν ότι οι προσφορές που θα υποβάλλονταν μετά τη λήξη της προθεσμίας θα λαμβάνονταν υπόψη, αλλά διευκρινιζόταν ότι οι πωλητές θα λάμβαναν πιθανώς την απόφαση επιλογής του αγοραστή ήδη σε σύντομο χρονικό διάστημα μετά την προθεσμία υποβολής προσφορών·
 - δεκατρείς δυνητικοί αγοραστές υπέβαλαν επιβεβαιωτική προσφορά, εκ των οποίων τέσσερις υπέβαλαν προσφορά που αφορούσε όλα τα περιουσιακά στοιχεία, και συγκεκριμένα η Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH (στο εξής: Capricorn ή αγοραστής), ένας δεύτερος προσφέρων (στο εξής: προσφέρων 2), ένας τρίτος προσφέρων (στο εξής: προσφέρων 3) και ένας δυνητικός τέταρτος αγοραστής·
 - σύμφωνα με τις επιστολές που εστάλησαν στους ενδιαφερόμενους επενδυτές στις 19 Ιουλίου και στις 17 Οκτωβρίου 2013, οι επενδυτές θα επιλέγονταν με βάση τη μεγιστοποίηση της αξίας όλων των περιουσιακών στοιχείων, αφενός, και της ασφάλειας της συναλλαγής, αφετέρου· κατ' εφαρμογήν των κριτηρίων αυτών, στο τελικό στάδιο του διαγωνισμού ελήφθησαν υπόψη οι προσφορές του προσφέροντος 2 και της Capricorn, οι οποίοι, αφενός, πρότειναν την εξαγορά του

συνόλου των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring και, αφετέρου, είχαν προσκομίσει αποδείξεις σχετικά με τη χρηματοπιστωτική αξιοπιστία των αντίστοιχων προσφορών στις 7 και 11 Μαρτίου 2014. Διεξήχθησαν παράλληλες διαπραγματεύσεις με τους δύο αυτούς προσφέροντες για τα σχέδια συμβάσεων πώλησης:

- στις 11 Μαρτίου 2014 η επιτροπή των πιστωτών, στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας των πωλητών, ενέκρινε την πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring στην Capricorn, της οποίας η προσφορά ανερχόταν σε 77 εκατομμύρια ευρώ, ενώ η προσφορά του προσφέροντος 2 ανερχόταν σε ποσό μεταξύ 47 και 52 εκατομμυρίων ευρώ.
- 11 Στις 23 Δεκεμβρίου 2013 η προσφεύγουσα υπέβαλε δεύτερη καταγγελία στην Επιτροπή, υποστηρίζοντας ότι η διαδικασία του διαγωνισμού δεν ήταν διαφανής και αμερόληπτη. Κατά την προσφεύγουσα, ο αγοραστής που επελέγη θα λάμβανε νέες ενισχύσεις και θα διασφάλιζε τη συνέχεια των οικονομικών δραστηριοτήτων των πωλητών, με αποτέλεσμα η διαταγή ανάκτησης των κρατικών ενισχύσεων να πρέπει να καταλαμβάνει και αυτόν.

B. Προσβαλλόμενες αποφάσεις

- 12 Την 1η Οκτωβρίου 2014 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση (ΕΕ) 2016/151, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.31550 (2012/C) (πρώην 2012/NN) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία προς όφελος της πίστας αγώνων Nürburgring (ΕΕ 2016, L 34, σ. 1, στο εξής: τελική απόφαση).
- 13 Στο άρθρο 2 της τελικής απόφασης η Επιτροπή έκρινε ότι ορισμένα από τα μέτρα στήριξης υπέρ των πωλητών ήταν παράνομα και ασυμβίβαστα με την εσωτερική αγορά (στο εξής: ενισχύσεις προς τους πωλητές).
- 14 Στο άρθρο 3, παράγραφος 2, της τελικής απόφασης η Επιτροπή έκρινε ότι η Capricorn και οι θυγατρικές της δεν επηρεάζονται από την πιθανή ανάκτηση των ενισχύσεων που είχαν χορηγηθεί στους πωλητές (στο εξής: πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση).
- 15 Στο άρθρο 1, τελευταία περίπτωση, της τελικής απόφασης η Επιτροπή απεφάνθη ότι η πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring στην Capricorn δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση (στο εξής: δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση).
- 16 Ειδικότερα, η Επιτροπή έκρινε ότι ο διαγωνισμός είχε διεξαχθεί κατά τρόπο ανοικτό, διαφανή και αμερόληπτο, ότι η διαδικασία αυτή είχε οδηγήσει σε τίμημα σύμφωνο με την αγορά και ότι δεν υπήρχε οικονομική συνέχεια μεταξύ των πωλητών και του αγοραστή.

II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Ιουλίου 2015, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 18 Με επιστολή της 27ης Οκτωβρίου 2015, η Επιτροπή υπέβαλε αίτημα μετάφρασης ενός παραρτήματος της προσφυγής στη γλώσσα διαδικασίας.
- 19 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 3 Νοεμβρίου 2015, οι πωλητές ζήτησαν να παρέμβουν στην παρούσα δίκη υπέρ της Επιτροπής. Με διάταξη της 18ης Απριλίου 2016 ο πρόεδρος του ογδού τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου έκανε δεκτή την ως άνω αίτηση παρεμβάσεως.

- 20 Με επιστολή που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 3 Μαΐου 2016, οι πωλητές γνωστοποίησαν στο Γενικό Δικαστήριο ότι παραιτούνται από την αίτηση παρεμβάσεως.
- 21 Με διάταξη της 27ης Ιουνίου 2016 του προέδρου του όγδοου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου, οι πωλητές διαγράφηκαν από το πρωτόκολλο του Γενικού Δικαστηρίου ως παρεμβαίνοντες και καταδικάστηκαν στα δικαστικά τους έξοδα καθώς και στα έξοδα της προσφεύγουσας που σχετίζονταν με την παρέμβασή τους.
- 22 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Ιουνίου 2016, η Επιτροπή ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι έχει εκλείψει το αντικείμενο της προσφυγής και συντρέχει λόγος κατάργησης της δίκης. Στις 22 Αυγούστου 2016 η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της σχετικά με το αίτημα αυτό.
- 23 Με απόφαση του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Οκτωβρίου 2016 ορίστηκε νέος εισηγητής δικαστής και η υπόθεση ανατέθηκε στο πρώτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου.
- 24 Στις 26 Ιουλίου 2017, στο πλαίσιο μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από τους διαδίκους να καταθέσουν ορισμένα έγγραφα και τους έθεσε γραπτές ερωτήσεις καλώντας τους να απαντήσουν γραπτώς. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν στο αίτημα αυτό υποβάλλοντας παρατηρήσεις στις 8 Σεπτεμβρίου 2017.
- 25 Με διάταξη της 6ης Σεπτεμβρίου 2017 το πρώτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου αποφάσισε να συνεκδικάσει το αίτημα της Επιτροπής περί κατάργησης της δίκης με την ουσία της υπόθεσης.
- 26 Κατόπιν πρότασης του πρώτου τμήματος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να παραπέμψει την υπόθεση σε πενταμελές τμήμα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 27 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Οκτωβρίου 2017, η προσφεύγουσα ζήτησε τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζήτησης. Η Επιτροπή δεν έλαβε θέση εντός της ταχθείσας προθεσμίας σχετικά με τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζήτησης.
- 28 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Νοεμβρίου 2017, η Επιτροπή ζήτησε να αποσυρθούν τα έγγραφα που προσκομίσθηκαν από την προσφεύγουσα με το παράρτημα του αιτήματος διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζήτησης. Η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί του αιτήματος απόσυρσης των εγγράφων στις 13 Δεκεμβρίου 2017.
- 29 Στις 23 Ιανουαρίου 2018 το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Στις 23 Φεβρουαρίου 2018, στο πλαίσιο μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από τους διαδίκους να καταθέσουν ορισμένα έγγραφα και τους έθεσε ορισμένες γραπτές ερωτήσεις καλώντας τους να απαντήσουν γραπτώς. Το Γενικό Δικαστήριο, βάσει του άρθρου 24 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάλεσε επίσης την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να υποβάλει ορισμένα έγγραφα και της έθεσε γραπτές ερωτήσεις, καλώντας τη να απαντήσει γραπτώς. Οι διάδικοι και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ανταποκρίθηκαν στο αίτημα αυτό υποβάλλοντας τις παρατηρήσεις τους στις 12, 14 και 19 Μαρτίου 2018.
- 30 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 25ης Απριλίου 2018, με την οποία περατώθηκε η προφορική διαδικασία.
- 31 Στις 18 Μαΐου 2018 η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτημα επανάληψης της προφορικής διαδικασίας. Με απόφαση της 11ης Απριλίου 2019 ο πρόεδρος του πρώτου πενταμελούς τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου απέρριψε το αίτημα αυτό.

- 32 Στις 20 Ιουλίου 2018 η Επιτροπή υπέβαλε επίσης αίτημα επανάληψης της προφορικής διαδικασίας. Με απόφαση της 30ής Ιουλίου 2018, ο πρόεδρος του πρώτου πενταμελούς τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου απέρριψε το αίτημα αυτό.
- 33 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει τους λόγους απαραδέκτου που προβάλλει η Επιτροπή·
 - να απορρίψει το αίτημα περί καταργήσεως της δίκης που υπέβαλε η Επιτροπή·
 - να ακυρώσει την πρώτη και τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 34 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·
 - επικουρικώς, να καταργήσει τη δίκη λόγω εκλείψεως του εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας·
 - όλως επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

III. Σκεπτικό

A. Επί του παραδεκτού του αιτήματος ακυρώσεως της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης

- 35 Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης, με την οποία η Επιτροπή, αφού έκρινε ότι δεν υπήρχε οικονομική συνέχεια μεταξύ των πωλητών και του αγοραστή, απεφάνθη ότι ο τελευταίος δεν επηρεαζόταν από πιθανή ανάκτηση των ενισχύσεων που είχαν χορηγηθεί στους πωλητές.
- 36 Ειδικότερα, με το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο στηρίζεται στο ότι η Carlgoren δεν διαμόρφωσε νέο επιχειρηματικό μοντέλο, και με τα δύο πρώτα σκέλη του τρίτου λόγου ακυρώσεως, τα οποία στηρίζονται σε σφάλμα εκτίμησης σχετικά με την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας μεταξύ των πωλητών και της Carlgoren, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι κακώς δεν διαπίστωσε, στο πλαίσιο της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης, την ύπαρξη μιας τέτοιας οικονομικής συνέχειας. Επιπλέον, με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κατά την έκδοση της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης, δεν αξιολόγησε τις παρατηρήσεις της.
- 37 Στο υπόμνημα αντικρούσεως η Επιτροπή υποστήριξε ότι η προσφυγή ήταν απαράδεκτη, στο μέτρο ιδίως που έβαλλε κατά της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης. Κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ούτε έννομο συμφέρον ούτε ενεργητική νομιμοποίηση.
- 38 Σε μεταγενέστερο στάδιο η Επιτροπή υποστήριξε ότι εν πάση περιπτώσει έπρεπε να καταργηθεί η ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δίκη επί της προσφυγής, περιλαμβανομένου του αιτήματος ακυρώσεως της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης, για τον λόγο ότι εξέλιπε το όποιο έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας.

- 39 Οι διάδικοι συμφωνούν ως προς το ότι η πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατόπιν επίσημης διαδικασίας έρευνας.
- 40 Ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται, κατά πρώτον, ότι στην απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, *Mory* κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-33/14 P, EU:C:2015:609, σκέψη 104), το Δικαστήριο έκρινε ότι απόφαση που αφορά την οικονομική συνέχεια πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά απόφαση «συναφή και συμπληρωματική» προς την τελική απόφαση που αφορά τις συγκεκριμένες ενισχύσεις και προηγείται της απόφασης αυτής, στο μέτρο που η απόφαση περί οικονομικής συνέχειας διευκρινίζει το περιεχόμενο της τελικής απόφασης όσον αφορά την ιδιότητα του αποδέκτη των επίμαχων ενισχύσεων και, κατά συνέπεια, όσον αφορά την ιδιότητα του υπόχρεου επιστροφής των ενισχύσεων αυτών, μετά την επέλευση συμβάντος μεταγενέστερου της έκδοσης της τελικής απόφασης, όπως η εκ μέρους τρίτου εξαγορά τμήματος των στοιχείων του ενεργητικού του αρχικού αποδέκτη των ενισχύσεων.
- 41 Εν προκειμένω, με την πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή, αφού έκρινε ότι δεν υπήρχε οικονομική συνέχεια μεταξύ των πωλητών και του αγοραστή, απεφάνθη ότι ο αγοραστής δεν επηρεαζόταν από πιθανή ανάκτηση των ενισχύσεων που είχαν χορηγηθεί στους πωλητές.
- 42 Συνεπώς, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά απόφαση «συναφή και συμπληρωματική» προς την απόφαση που εκδόθηκε κατόπιν της επίσημης διαδικασίας έρευνας για τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στους πωλητές.
- 43 Κατά δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, προβλέπει ότι «[κ]άθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί, υπό τις προϋποθέσεις του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου, να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης ή που το αφορούν άμεσα και ατομικά, καθώς και κατά των κανονιστικών πράξεων που το αφορούν άμεσα χωρίς να [απαιτούν] εκτελεστικά μέτρα».
- 44 Στο μέτρο που η πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση αφορά τις ενισχύσεις προς τους πωλητές, οι οποίες χορηγήθηκαν υπό μορφή ατομικών ενισχύσεων και όχι κατ' εφαρμογήν καθεστώτος ενισχύσεων, η απόφαση αυτή δεν μπορεί να εξομοιωθεί με κανονιστική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 45 Κατά πάγια, όμως, νομολογία, πρόσωπα άλλα από τους αποδέκτες μιας απόφασης μπορούν να ισχυριστούν ότι η απόφαση αυτή τα αφορά ατομικά, μόνον αν τα θίγει λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής κατάστασης που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και έτσι τα εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς τον αποδέκτη (αποφάσεις της 15ης Ιουλίου 1963, *Plaumann* κατά Επιτροπής, 25/62, EU:C:1963:17, σ. 942, και της 19ης Μαΐου 1993, *Cook* κατά Επιτροπής, C-198/91, EU:C:1993:197, σκέψη 20).

1. Επί του ζητήματος αν η απόφαση αφορά την προσφεύγουσα ως ανταγωνίστρια

- 46 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η θέση της στην αγορά επηρεάστηκε ουσιωδώς, πρώτον, ως εκ της ιδιότητάς της ως υποψήφιας για την εξαγορά της πίστας του Nürburgring και, δεύτερον, λόγω των προηγούμενων επενδύσεών της στην πίστα του Nürburgring, τις οποίες η πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση είχε αχρηστεύσει.
- 47 Η Επιτροπή διαφωνεί με την επιχειρηματολογία αυτή.
- 48 Ως προς το ζήτημα αυτό, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων έχει γίνει δεκτό ότι η απόφαση της Επιτροπής για την περάτωση της επίσημης διαδικασίας έρευνας αφορά ατομικά, πέρα από την επιχείρηση που ωφελήθηκε από την ενίσχυση, και τις ανταγωνίστριες επιχειρήσεις οι οποίες έχουν μετάσχει ενεργά στην ως άνω διαδικασία, εφόσον η θέση τους στην αγορά επηρεάζεται ουσιωδώς από το επίμαχο μέτρο ενίσχυσης (βλ. απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, *Mory* κ.λπ. κατά Επιτροπής,

C-33/14 P, EU:C:2015:609, σκέψη 98 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ., επίσης, απόφαση της 5ης Νοεμβρίου 2014, Vtesse Networks κατά Επιτροπής, T-362/10, EU:T:2014:928, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 49 Το κριτήριο του ουσιώδους επηρεασμού επιτρέπει να εντοπισθούν οι ανταγωνιστές που εξατομικεύονται κατά τέτοιο τρόπο από την ενίσχυση ώστε να πληρούν τις προϋποθέσεις παραδεκτού που έχουν περιγραφεί στην απόφαση της 15ης Ιουλίου 1963, Plaumann κατά Επιτροπής (25/62, EU:C:1963:17). Συνεπώς, η ενίσχυση χαρακτηρίζει τους ανταγωνιστές που έχουν ενεργητική νομιμοποίηση σε σχέση με όλα τα άλλα πρόσωπα και τους εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο με τον αποδέκτη της προσβαλλόμενης απόφασης. Το κατά πόσον επηρεάζεται ουσιωδώς η θέση του προσφεύγοντος στην αγορά δεν εξαρτάται, επομένως, άμεσα από το ύψος της επίμαχης ενίσχυσης, αλλά από τον βαθμό στον οποίο η εν λόγω ενίσχυση μπορεί να επηρεάσει τη θέση του στην αγορά. Προκειμένου περί ενισχύσεων παρόμοιου ύψους, το κατά πόσον επηρεάζεται η θέση του προσφεύγοντος μπορεί να ποικίλλει αναλόγως κριτηρίων όπως το μέγεθος της συγκεκριμένης αγοράς, η ιδιαίτερη φύση της ενίσχυσης, η διάρκεια της περιόδου για την οποία χορηγήθηκε, ο κύριος ή δευτερεύων χαρακτήρας που έχει για τον προσφεύγοντα η δραστηριότητα που επηρεάζεται, καθώς και οι δυνατότητες τις οποίες διαθέτει προκειμένου να αποφύγει τις αρνητικές συνέπειες της ενίσχυσης (βλ. απόφαση της 5ης Νοεμβρίου 2014, Vtesse Networks κατά Επιτροπής, T-362/10, EU:T:2014:928, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 50 Συνεπώς, η ιδιότητα του πιθανού ανταγωνιστή δεν επαρκεί αφ' εαυτής για να αποκτήσει ο διοικούμενος δικαίωμα προσφυγής ενώπιον του δικαστή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προσβολή απόφασης που έχει εκδοθεί από την Επιτροπή κατόπιν επίσημης διαδικασίας έρευνας.
- 51 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται, αφενός, ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είναι ένωση η οποία έχει ως σκοπό την ηθική και υλική ενίσχυση της αποκατάστασης του μηχανοκίνητου αθλητισμού στο Nürburgring δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί «επιχείρηση» ούτε ότι ορισμένες από τις δραστηριότητές της δεν μπορούν να θεωρηθούν «οικονομικές» δραστηριότητες (πρβλ. απόφαση της 1ης Ιουλίου 2008, ΜΟΤΟΕ, C-49/07, EU:C:2008:376, σκέψεις 27 και 28). Αφετέρου, η προσφεύγουσα διαδραμάτισε ενεργό ρόλο στη διαδικασία που προηγήθηκε της έκδοσης της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης, καθώς στις 23 Δεκεμβρίου 2013 υπέβαλε καταγγελία, θεωρώντας ότι υπήρχε οικονομική συνέχεια μεταξύ των πωλητών και του αγοραστή που θα επιλεγόταν, με αποτέλεσμα η διαταγή ανακτήσεως των ενισχύσεων των πωλητών να πρέπει να καταλαμβάνει και τον αγοραστή.
- 52 Ωστόσο, από τη νομολογία που παρατέθηκε στη σκέψη 48 ανωτέρω προκύπτει ότι δεν μπορεί να συναχθεί από τη συμμετοχή και μόνον της προσφεύγουσας στη διοικητική διαδικασία ότι νομιμοποιείται προς άσκηση προσφυγής. Η προσφεύγουσα πρέπει επίσης να αποδείξει ότι οι ενισχύσεις προς τους πωλητές μπορούσαν να επηρεάσουν ουσιωδώς τη δική της θέση στην αγορά.
- 53 Στην αιτιολογική σκέψη 20 της τελικής απόφασης η Επιτροπή ανέφερε ότι τα μέτρα στήριξης υπέρ των πωλητών αφορούσαν τη χρηματοδότηση της κατασκευής και της λειτουργίας των εγκαταστάσεων του Nürburgring. Περαιτέρω, στις αιτιολογικές σκέψεις 173 έως 176 και 178 της ίδιας απόφασης, παρατήρησε ότι οι αγορές στις οποίες υπήρχε πιθανότητα να προκληθούν στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό λόγω των μέτρων αυτών ήταν οι αγορές για την εκμετάλλευση πίστας αγώνων, πάρκων εκτός δρόμου, πάρκων αναψυχής, επιχειρήσεων παροχής καταλύματος και εστίασης, κέντρων οδηγικής ασφάλειας, σχολών οδήγησης, πολυλειτουργικών αιθουσών και συστημάτων πληρωμών χωρίς μετρητά, καθώς και οι τομείς της προώθησης του τουρισμού, της ανάπτυξης έργων, της κατασκευής ακινήτων, της διοίκησης επιχειρήσεων και της εμπορίας αυτοκινήτων ή μοτοσικλετών (στο εξής: σχετικές αγορές). Τέλος, στην αιτιολογική σκέψη 180 της εν λόγω απόφασης η Επιτροπή επισήμανε ότι μπορεί να θεωρηθεί ότι οι σχετικές αγορές έχουν ευρωπαϊκή διάσταση.

- 54 Στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης η προσφεύγουσα ουδέποτε υποστήριξε, πολλώ δε μάλλον απέδειξε, ότι μέχρι και τον χρόνο άσκησης της προσφυγής δραστηριοποιούνταν στις σχετικές αγορές. Συνεπώς, δεν διατηρούσε κάποια θέση στις σχετικές αγορές η οποία θα μπορούσε να επηρεαστεί, πολλώ δε μάλλον να επηρεαστεί ουσιωδώς, από τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στους πωλητές. Ωστόσο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι έχει την ιδιότητα του πιθανού ανταγωνιστή της Capricorn λόγω της συμμετοχής της στη διαδικασία απόκτησης των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring.
- 55 Εν πάση περιπτώσει, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, η συμμετοχή της προσφεύγουσας στη διαδικασία του διαγωνισμού δεν επαρκεί προκειμένου να αποδειχθεί σοβαρή βούλησή της να δραστηριοποιηθεί στις σχετικές αγορές. Συγκεκριμένα, έστω και αν έλαβε μέρος στο αρχικό στάδιο του διαγωνισμού, εκδηλώνοντας το ενδιαφέρον της για την εξαγορά των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring –και αποκτώντας κατ' αυτόν τον τρόπο πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα που αφορούσαν τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία–, αναγνώρισε και η ίδια ότι ουδέποτε ήταν σε θέση να υποβάλει ενδεικτική προσφορά κατά τα επόμενα στάδια της διαδικασίας του διαγωνισμού. Περαιτέρω, παρότι η προσφεύγουσα αναφέρει ότι είχε προσχωρήσει στην προσφορά που υπεβλήθη από την ADAC και αφορούσε μόνον την πίστα αγώνων του Nürburgring, με την αιτιολογία ότι η ADAC υιοθετούσε τις δικές της απόψεις σχετικά με τη συντήρηση και την εκμετάλλευση της πίστας, δεν υποστηρίζει πάντως ούτε, κατά μείζονα λόγο, αποδεικνύει ότι αυτή η «προσχώρηση» ήταν τέτοιας φύσεως ώστε να θεωρηθεί ότι, αν είχε γίνει δεκτή η προσφορά της ADAC, η προσφεύγουσα θα είχε δραστηριοποιηθεί ως οικονομικός φορέας στις σχετικές αγορές.
- 56 Επιπλέον, στο μέτρο που η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η θέση της στην αγορά επηρεάστηκε ουσιωδώς λόγω των επενδύσεων που είχε κάνει κατά το παρελθόν στην πίστα αγώνων του Nürburgring, επισημαίνεται ότι το γεγονός ότι είχε επενδύσει, με όποια βάση και αν έγινε κάτι τέτοιο, στο Nürburgring δεν επαρκεί αφ' εαυτού για να διαπιστωθεί ότι η προσφεύγουσα δραστηριοποιούνταν ως οικονομικός φορέας στις σχετικές αγορές, κάτι που άλλωστε δεν έχει υποστηριχθεί από την ίδια, ούτε κατά μείζονα λόγο για να διαπιστωθεί ότι η θέση της στις αγορές αυτές, ως οικονομικού φορέα, επηρεάστηκε ουσιωδώς από τις ενισχύσεις προς τους πωλητές οι οποίοι, κατά την άποψή της, αχρήστευσαν τις επενδύσεις της. Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί με ποιον τρόπο η πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση, κατά την οποία ο αγοραστής των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring δεν υποχρεούνταν να επιστρέψει τις ενισχύσεις που είχαν δοθεί προς τους πωλητές, επηρέασε τη χρησιμότητα των επενδύσεων που είχε πραγματοποιήσει στο Nürburgring.
- 57 Συνεπώς, κανένα από τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν είναι ικανό να αποδείξει επαρκώς κατά νόμον ότι η πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση επηρέασε ουσιωδώς ανταγωνιστική θέση που είχε η προσφεύγουσα στις σχετικές αγορές, οι οποίες επηρεάστηκαν από τις ενισχύσεις προς τους πωλητές στις οποίες αναφέρεται η εν λόγω απόφαση.

2. Επί του ζητήματος αν η απόφαση αφορά την προσφεύγουσα ως επαγγελματική ένωση

- 58 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι έχει επηρεαστεί ως επαγγελματική ένωση, δεδομένου ότι, αφενός, επηρεάστηκε ουσιωδώς η θέση ενός εκ των μελών της στην αγορά, και συγκεκριμένα της ADAC, υποψήφιας για την απόκτηση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring, και ότι, αφετέρου, διεξήγαγε διαπραγματεύσεις προκειμένου να προασπιστεί τα συμφέροντα του γερμανικού μηχανοκίνητου αθλητισμού, ιδίως όσον αφορά την αποκατάσταση και την προώθηση μιας πίστας αγώνων αυτοκινήτου στο Nürburgring, και είχε λάβει μέρος στη διοικητική διαδικασία, υποβάλλοντας καταγγελία καθώς και γραπτές παρατηρήσεις και αποδεικτικά στοιχεία.
- 59 Η Επιτροπή διαφωνεί με την επιχειρηματολογία αυτή.

- 60 Ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται ότι επαγγελματική ένωση επιφορτισμένη με την προάσπιση των συλλογικών συμφερόντων των μελών της μπορεί, κατά κανόνα, να ασκεί παραδεκτώως προσφυγή ακυρώσεως κατά τελικής απόφασης της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων μόνον σε δύο περιπτώσεις, ήτοι, πρώτον, εφόσον οι επιχειρήσεις που εκπροσωπεί ή ορισμένες εξ αυτών νομιμοποιούνται ενεργητικώς να ασκήσουν ατομικώς προσφυγή και, δεύτερον, εφόσον μπορεί να επικαλεσθεί ίδιο συμφέρον για την άσκηση της προσφυγής, ιδίως διότι η θέση της ως διαπραγματευτή έχει θιγεί από την πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση (βλ. απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 2013, *Aiscat κατά Επιτροπής*, T-182/10, EU:T:2013:9, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 61 Όσον αφορά το ζήτημα κατά πόσον η προσφεύγουσα βασίμως επικαλείται την ενεργητική νομιμοποίηση ενός εκ των μελών της, από τις παρατηρήσεις που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 8 Σεπτεμβρίου 2017 απαντώντας στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι η ADAC δεν περιλαμβάνεται στα μέλη της και ότι μόνον τα μέλη της ADAC, ήτοι οι περιφερειακοί σύλλογοι, οργανώνουν αθλητικές εκδηλώσεις στο Nürburgring, και ιδίως το ADAC Mittelrhein eV και το ADAC Nordrhein eV. Οι σύλλογοι αυτοί είναι επίσης μέλη της προσφεύγουσας.
- 62 Από τη σκέψη 61 ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεσθεί, ως ένωση, τυχόν ενεργητική νομιμοποίηση της ADAC, η οποία δεν αποτελεί μέλος της και της οποίας, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να παρουσιαστεί ως εκπρόσωπος στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.
- 63 Ακόμη και αν θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα ήθελε στην πραγματικότητα να επικαλεσθεί την ατομική ενεργητική νομιμοποίηση ορισμένων τοπικών συλλόγων που είναι μέλη της ADAC και τα οποία αποτελούν επίσης δικά της μέλη, διαπιστώνεται ότι δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι η πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση επηρέασε ουσιωδώς την ανταγωνιστική θέση που είχαν οι σύλλογοι αυτοί στις σχετικές αγορές που επηρεάστηκαν από τις ενισχύσεις προς τους πωλητές τις οποίες αφορούσε η απόφαση αυτή, όπως απαιτείται από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 48 ανωτέρω.
- 64 Συνεπώς, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεσθεί, ως επαγγελματική οργάνωση, ούτε ατομική ενεργητική νομιμοποίηση της ADAC ούτε αντίστοιχη νομιμοποίηση των τοπικών συλλόγων της ADAC.
- 65 Όσον αφορά το κατά πόσον η προσφεύγουσα μπορεί να επικαλεσθεί ενεργητική νομιμοποίηση λόγω της ιδιότητας του διαπραγματευτή, υπενθυμίζεται ότι κατά πάγια νομολογία, η οποία παραπέμπει ιδίως στις αποφάσεις της 2ας Φεβρουαρίου 1998, *Kwekerij van der Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής* (67/85, 68/85 και 70/85, EU:C:1988:38, σκέψεις 21 και 22), και της 24ης Μαρτίου 1993, *CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής* (C-313/90, EU:C:1993:111, σκέψεις 29 και 30), για να αναγνωρίζεται ότι μια ένωση η οποία ασκεί προσφυγή επηρεάζεται ατομικά πρέπει να υφίσταται ιδιαίτερη κατάσταση στο πλαίσιο της οποίας η προσφεύγουσα κατείχε θέση διαπραγματευτή σαφώς καθορισμένη και στενά συνδεδεμένη με το ίδιο το αντικείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, γεγονός που την έχει περιαγάγει σε πραγματική κατάσταση η οποία την χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο (πρβλ. απόφαση της 9ης Ιουλίου 2009, 3F κατά Επιτροπής, C-319/07 P, EU:C:2009:435, σκέψη 87 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και διάταξη της 29ης Μαρτίου 2012, *Asociación Española de Banca κατά Επιτροπής*, T-236/10, EU:T:2012:176, σκέψη 43 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 66 Στην απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 1988, *Kwekerij van der Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής* (67/85, 68/85 και 70/85, EU:C:1988:38, σκέψεις 20 έως 24), το Δικαστήριο αναγνώρισε ενεργητική νομιμοποίηση επαγγελματικού οργανισμού γενικού συμφέροντος ο οποίος δεν είχε απλώς συμμετάσχει ενεργά στη διαδικασία, μεταξύ άλλων υποβάλλοντας γραπτές παρατηρήσεις στην Επιτροπή, αλλά επίσης διαπραγματεύθηκε, προς το συμφέρον των ενδιαφερομένων επαγγελματιών, τιμές του αερίου, που στη συνέχεια θεωρήθηκαν από την Επιτροπή ενισχύσεις που δεν συμβιβάζονταν με την εσωτερική αγορά, και ο οποίος, ως εκ τούτου, περιλαμβανόταν μεταξύ αυτών που είχαν υπογράψει τη συμφωνία που θέσπισε τις τιμές οι οποίες αμφισβητήθηκαν από την Επιτροπή.

- 67 Στην απόφαση της 24ης Μαρτίου 1993, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-313/90, EU:C:1993:111, σκέψεις 29 και 30), το Δικαστήριο αναγνώρισε ομοίως την ενεργητική νομιμοποίηση επαγγελματικής ένωσης η οποία δεν είχε απλώς λάβει ενεργά μέρος στη διαδικασία, αλλά είχε επίσης διαδραματίσει ρόλο διαπραγματευτή στο πλαίσιο θέσπισης της «ρύθμισης» που αφορούσε τις επίμαχες στην υπόθεση εκείνη ενισχύσεις του οικείου κλάδου παραγωγής.
- 68 Ο δικαστής της Ένωσης έχει κρίνει ότι δεν επαρκεί για να αναγνωριστεί ιδιαίτερο καθεστώς διαπραγματευτή σε προσφεύγουσα επαγγελματική ένωση το γεγονός ότι η επαγγελματική ένωση υπέβαλε παρατηρήσεις κατά την επίσημη διαδικασία έρευνας (διάταξη της 29ης Μαρτίου 2012, Asociación Española de Banca κατά Επιτροπής, T-236/10, EU:T:2012:176, σκέψη 46) ή υπέβαλε καταγγελία η οποία ήταν η αφορμή να κινηθεί η διαδικασία αυτή (απόφαση της 9ης Ιουλίου 2009, 3F κατά Επιτροπής, C-319/07 P, EU:C:2009:435, σκέψεις 94 και 95).
- 69 Υπό το πρίσμα των αυστηρών προϋποθέσεων που τέθηκαν στην απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2005, Επιτροπή κατά Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (C-78/03 P, EU:C:2005:761, σκέψεις 53 έως 59), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας έρευνας που προηγήθηκε της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης είχε θέση διαπραγματευτή, σαφώς καθορισμένη και στενά συνδεδεμένη με το ίδιο το αντικείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, που θα μπορούσε να θεμελιώσει ότι θίγεται ατομικά από αυτή.
- 70 Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση αφορά ατομικά την ίδια ή κάποιο από τα μέλη της.
- 71 Υπενθυμίζεται ότι οι προϋποθέσεις παραδεκτού της προσφυγής πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς (απόφαση της 28ης Μαρτίου 2012, Ryanair κατά Επιτροπής, T-123/09, EU:T:2012:164, σκέψη 199). Συνεπώς, χωρίς να απαιτείται να εξετασθεί το ζήτημα αν η προσφεύγουσα έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης ούτε, κατά μείζονα λόγο, το αίτημα της Επιτροπής περί κατάργησης της δίκης λόγω του ότι εξέλιπε το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας για την ακύρωση της απόφασης αυτής, η προσφυγή πρέπει να κριθεί απαράδεκτη στο μέτρο που με αυτή ζητείται η ακύρωση της εν λόγω απόφασης, λόγω του ότι η προσφεύγουσα δεν επηρεάζεται ατομικά από την απόφαση αυτή.

B. Επί του αιτήματος ακυρώσεως της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης

- 72 Η προσφεύγουσα ζητεί επίσης την ακύρωση της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι η πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring στην Capricorn δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση.

1. Επί του παραδεκτού και επί του αιτήματος κατάργησης της δίκης

- 73 Στο υπόμνημα αντικρούσεως η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη, καθ' ο μέτρο με αυτή ζητείται η ακύρωση της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης. Κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ούτε έννομο συμφέρον ούτε ενεργητική νομιμοποίηση σε σχέση με την εν λόγω απόφαση. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι η απόφαση αυτή δεν αποτελεί πράξη δεκτική προσφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 74 Επικουρικώς, σε μεταγενέστερο στάδιο η Επιτροπή ζήτησε την κατάργηση της δίκης, προβάλλοντας ότι, εν πάση περιπτώσει, έχει εκλείψει το όποιο έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας για την ακύρωση της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης.

- 75 Εν προκειμένω, πρέπει να εξετασθεί καταρχάς αν η προσφεύγουσα νομιμοποιείται ενεργητικώς να ζητήσει την ακύρωση της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης, προτού κριθεί, αφενός, σε ποιο μέτρο εξακολουθεί να υφίσταται συμφέρον της προσφεύγουσας για την ακύρωση αυτή και, αφετέρου, αν η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση είναι πράξη δεκτική προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 76 Όσον αφορά την ενεργητική νομιμοποίησή της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση την αφορά άμεσα και ατομικά. Υποστηρίζει επ' αυτού ότι η ιδιαίτερη ιδιότητά της ως «ενδιαφερόμενου μέρους», κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 [ΣΛΕΕ] (ΕΕ 1999, L 83, σ. 1), η οποία συναρτάται με το ειδικό αντικείμενο της προσφυγής, αρκεί για την εξατομίκευσή της, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο ΣΛΕΕ.
- 77 Υποστηρίζει, περαιτέρω, ότι η θέση της στην αγορά καθώς και η θέση ενός εκ των μελών της, και συγκεκριμένα της ADAC, επηρεάστηκε ουσιωδώς λόγω της ιδιότητάς τους ως υποψηφίων αγοραστών των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring.
- 78 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εν λόγω απόφαση την αφορά ατομικά ως επαγγελματική ένωση που προασπίζεται τα συμφέροντα του γερμανικού μηχανοκίνητου αθλητισμού.
- 79 Η Επιτροπή διαφωνεί με την επιχειρηματολογία αυτή. Υποστηρίζει, ιδίως, ότι η προσφεύγουσα, στο μέτρο που δεν απέδειξε ότι η ίδια ή η ADAC τελούσαν σε σχέση ανταγωνισμού με την Capricorn, δεν μπορεί να θεωρηθεί «ενδιαφερόμενο μέρος», κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 80 Στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ, αφενός, του σταδίου προκαταρκτικής εξέτασης των ενισχύσεων που θεσπίζεται στο άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, το οποίο έχει ως μοναδικό σκοπό να δώσει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να σχηματίσει μια πρώτη γνώμη ως προς το αν συγκεκριμένη ενίσχυση συμβιβάζεται εν όλω ή εν μέρει με την εσωτερική αγορά, και, αφετέρου, του σταδίου της εξέτασης, που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το οποίο έχει ως σκοπό να δώσει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να διαφωτιστεί πλήρως επί του συνόλου των στοιχείων της υπόθεσης. Μόνο στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στην τελευταία ως άνω διάταξη προβλέπει η Συνθήκη ΛΕΕ τη διαδικαστική εγγύηση που συνίσταται στην υποχρέωση της Επιτροπής να ζητήσει από τους ενδιαφερομένους να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους (αποφάσεις της 19ης Μαΐου 1993, Cook κατά Επιτροπής, C-198/91, EU:C:1993:197, σκέψη 22, της 15ης Ιουνίου 1993, Matra κατά Επιτροπής, C-225/91, EU:C:1993:239, σκέψη 16, και της 17ης Ιουλίου 2008, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, C-521/06 P, EU:C:2008:422, σκέψη 35).
- 81 Όταν η Επιτροπή, χωρίς να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, διαπιστώνει, με απόφαση που λαμβάνει βάσει της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, ότι ένα κρατικό μέτρο δεν συνιστά ενίσχυση μη συμβατή με την εσωτερική αγορά, εκείνοι υπέρ των οποίων έχει θεσπιστεί η διαδικαστική αυτή εγγύηση μπορούν να επιτύχουν την τήρησή της μόνον αν έχουν τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν την απόφαση της Επιτροπής ενώπιον του δικαστή της Ένωσης. Για τους λόγους αυτούς, ο δικαστής της Ένωσης κρίνει παραδεκτή την προσφυγή ακυρώσεως που ασκεί ενδιαφερόμενος κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση τέτοιας απόφασης, όταν ο προσφεύγων επιδιώκει με την άσκηση της προσφυγής του να διασφαλίσει τα διαδικαστικά δικαιώματα που αντλεί από την τελευταία αυτή διάταξη (απόφαση της 17ης Ιουλίου 2008, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, C-521/06 P, EU:C:2008:422, σκέψη 36).
- 82 Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι απόφαση με την οποία διαπιστώνεται ότι δεν υφίσταται ενίσχυση κατά το πέρας του σταδίου της προκαταρκτικής εξέτασης πρέπει να θεωρηθεί ότι αφορά άμεσα και ατομικά κάθε ενδιαφερόμενο μέρος (απόφαση της 28ης Μαρτίου 2012, Ryanair κατά Επιτροπής, T-123/09, EU:T:2012:164, σκέψη 68), με την υπενθύμιση ότι, εφόσον ένα ενδιαφερόμενο μέρος έχει υποβάλει καταγγελία, η άρνηση της Επιτροπής να κάνει δεκτή την καταγγελία πρέπει εν πάση

περιπτώσει να θεωρείται ως άρνηση κίνησης της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2010, NDSHT κατά Επιτροπής, C-322/09 P, EU:C:2010:701, σκέψεις 51 έως 54).

- 83 Εν προκειμένω, οι διάδικοι συμφωνούν ότι η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση αποτελεί απόφαση που έχει εκδοθεί κατά το πέρας του σταδίου της προκαταρκτικής εξέτασης των ενισχύσεων, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, και όχι κατόπιν επίσημης διαδικασίας έρευνας. Δεδομένου ότι, για τους λόγους που αναφέρθηκαν στις σκέψεις 54 έως 57, 61 έως 64, 69 και 70 ανωτέρω, οι οποίοι ισχύουν και καθ' ο μέτρο η προσφυγή βάλλει κατά της δεύτερης προσβαλλομένης απόφασης, ούτε η προσφεύγουσα ούτε κάποιος από τα μέλη της μπορεί να θεωρηθεί ότι πληρούν τις προϋποθέσεις παραδεκτού που προκύπτουν από την απόφαση της 15ης Ιουλίου 1963, Plaumann κατά Επιτροπής (25/62, EU:C:1963:17), προκειμένου να κριθεί αν η προσφεύγουσα νομιμοποιείται ενεργητικώς να ζητήσει την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης πρέπει να κριθεί αν έχει αποδείξει επαρκώς κατά νόμον ότι είναι ενδιαφερόμενο μέρος.
- 84 Κατά το άρθρο 1, στοιχείο η', του κανονισμού 659/1999, θεωρείται «ενδιαφερόμενο μέρος» κάθε κράτος μέλος και κάθε πρόσωπο, επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων των οποίων τα συμφέροντα μπορεί να θιγούν από τη χορήγηση μιας ενίσχυσης. Πρόκειται, δηλαδή, για απροσδιόριστο σύνολο αποδεκτών. Ωστόσο, η διάταξη αυτή δεν αποκλείει το ενδεχόμενο επιχείρηση η οποία δεν είναι άμεσα ανταγωνιστική του δικαιούχου της ενίσχυσης να χαρακτηριστεί «ενδιαφερόμενο μέρος», εφόσον υποστηρίζει ότι τα συμφέροντά της μπορούν να θιγούν από τη χορήγηση της ενίσχυσης. Αρκεί η επιχείρηση να αποδεικνύει, επαρκώς κατά νόμον, ότι υπάρχει κίνδυνος η ενίσχυση να έχει συγκεκριμένη επίπτωση επί της καταστάσεώς της (βλ. απόφαση της 24ης Μαΐου 2011, Επιτροπή κατά Kronoply και Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, σκέψεις 63 έως 65 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 85 Επιπλέον, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο μια οργάνωση που εκπροσωπεί τους εργαζομένους η οποία, ως εκ της φύσεώς της, έχει ως λόγο ιδρύσεώς της την προώθηση των συλλογικών συμφερόντων των μελών της να θεωρηθεί «ενδιαφερόμενος» κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, εφόσον αποδεικνύει ότι τα συμφέροντα της ίδιας ή των μελών της θίγονται ενδεχομένως από τη χορήγηση ενίσχυσης. Ωστόσο, η οργάνωση αυτή οφείλει να αποδείξει επαρκώς κατά νόμον ότι υπάρχει κίνδυνος η ενίσχυση να έχει συγκεκριμένη επίπτωση επί της καταστάσεως της ίδιας ή όσων εκπροσωπεί (απόφαση της 9ης Ιουλίου 2009, 3F κατά Επιτροπής, C-319/07 P, EU:C:2009:435, σκέψη 33).
- 86 Διαπιστώνεται, επ' αυτού, ότι τα συμφέροντα της ίδιας της προσφεύγουσας, ως ένωσης της οποίας ο σκοπός, ο οποίος είναι μη κερδοσκοπικός, συνίσταται στην αποκατάσταση και την προώθηση πίστας αγώνων αυτοκινήτων στο Nürburgring καθώς και την προώθηση των συλλογικών συμφερόντων των μελών της, εκ των οποίων ορισμένα οργανώνουν αθλητικές εκδηλώσεις στην πίστα αυτή, μπορούσαν να θιγούν με συγκεκριμένο τρόπο από τη χορήγηση της ενίσχυσης η οποία, κατά την προσφεύγουσα, έπρεπε να έχει διαπιστωθεί με τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, λόγω του ότι η διαδικασία του διαγωνισμού δεν ήταν ανοιχτή, διαφανής, αμερόληπτη και άνευ όρων και δεν οδήγησε στην πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring στην Capricorn σε αγοραία τιμή.
- 87 Πράγματι, δεδομένου ότι η Επιτροπή, κατά την εκτίμηση της συμβατότητας κρατικής ενίσχυσης λαμβάνει υπόψη πολλά στοιχεία διαφορετικής φύσης, δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο ένας οργανισμός που εκπροσωπεί συλλογικά συμφέροντα που συνδέονται με τα εν λόγω στοιχεία να μπορεί να υποβάλει στην Επιτροπή παρατηρήσεις που θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη από αυτή κατά την επίσημη διαδικασία έρευνας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ [πρβλ. διάταξη της 6ης Οκτωβρίου 2015, Comité d'entreprise SNCM κατά Επιτροπής, C-410/15 P(I), EU:C:2015:669, σκέψη 12].

- 88 Εν προκειμένω, δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο η προσφεύγουσα, υπό το πρίσμα του σκοπού της, ο οποίος συνίσταται στην αποκατάσταση και την προώθηση της πίστας αγώνων αυτοκινήτου στο Nürburgring, και λόγω του ότι είχε συμμετάσχει στο πρώτο στάδιο της διαδικασίας του διαγωνισμού και έλαβε, στο πλαίσιο αυτό, πολλές πληροφορίες σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία του Nürburgring, να ήταν σε θέση να υποβάλει στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας έρευνας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, παρατηρήσεις τις οποίες η Επιτροπή θα μπορούσε να περιλάβει στην εκτίμησή της περί του ανοιχτού, διαφανούς, αμερόληπτου και άνευ όρων χαρακτήρα της διαδικασίας του διαγωνισμού και περί του ζητήματος κατά πόσον τα περιουσιακά στοιχεία του Nürburgring μεταβιβάστηκαν εντός του πλαισίου αυτού σε αγοραία τιμή.
- 89 Συνεπώς, υπό το πρίσμα όσων εκτέθηκαν στις σκέψεις 84 και 85 ανωτέρω και των εκτιμήσεων που προηγήθηκαν, πρέπει να αναγνωρισθεί στην προσφεύγουσα η ιδιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους σε σχέση με τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση.
- 90 Όσον αφορά το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας, η Επιτροπή υποστηρίζει, με το αίτημα κατάργησης της δίκης, ότι το συμφέρον αυτό έχει εκλείψει, λόγω του ότι η Capricorn κατέβαλε το σύνολο του τιμήματος αγοράς των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring και παραιτήθηκε από το δικαίωμα να καταγγείλει τη σύμβαση πώλησης σε περίπτωση που η Επιτροπή λάμβανε απόφαση να ανακτηθούν από τον αγοραστή οι ενισχύσεις που είχαν χορηγηθεί στους πωλητές.
- 91 Επιβάλλεται, ωστόσο, να υπομνησθεί ότι οι «ενδιαφερόμενοι», κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, έχουν συμφέρον να επιτύχουν την ακύρωση απόφασης που ελήφθη με τη διαδικασία προκαταρκτικής εξέτασης δεδομένου ότι, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 108 ΣΛΕΕ, η ακύρωση της απόφασης αυτής θα υποχρέωνε την Επιτροπή να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας και θα τους έδινε τη δυνατότητα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και να επηρεάσουν κατ' αυτόν τον τρόπο τη νέα απόφαση της Επιτροπής (απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2009, Deutsche Post και DHL International κατά Επιτροπής, T-388/03, EU:T:2009:30, σκέψεις 62 και 64). Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα έχει συμφέρον για την ακύρωση της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης, στο μέτρο που, με τους λόγους πέντε έως οκτώ της προσφυγής, βάλλει κατά του ότι η απόφαση αυτή, με την οποία διαπιστώθηκε ότι δεν χορηγήθηκε ενίσχυση στην Capricorn στο πλαίσιο της διαδικασίας του διαγωνισμού, εκδόθηκε χωρίς να έχει κινηθεί από την Επιτροπή η επίσημη διαδικασία έρευνας, κατά παραβίαση των διαδικαστικών δικαιωμάτων που είχε η προσφεύγουσα ως ενδιαφερόμενο μέρος.
- 92 Σε περίπτωση ακύρωσης της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης από το Γενικό Δικαστήριο λόγω προσβολής των διαδικαστικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, η Επιτροπή θα ήταν κατ' αρχήν υποχρεωμένη να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας για την πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring και θα ζητούσε από την προσφεύγουσα, ως ενδιαφερόμενο μέρος, να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Συνεπώς, η ακύρωση της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης δύναται αφ' εαυτής να έχει έννομες συνέπειες για την προσφεύγουσα ως ενδιαφερόμενο μέρος.
- 93 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι, όσον αφορά τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, η προσφεύγουσα έχει ενεργητική νομιμοποίηση, ως ενδιαφερόμενο μέρος, και εξακολουθεί να έχει έννομο συμφέρον, το οποίο συνδέεται με την προστασία των διαδικαστικών δικαιωμάτων που έχει ως ενδιαφερόμενο μέρος βάσει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 94 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η ένσταση απαραδέκτου και, επικουρικός, το αίτημα κατάργησης της δίκης που υποβλήθηκαν από την Επιτροπή πρέπει να απορριφθούν και ότι η υπό κρίση προσφυγή είναι παραδεκτή, στο μέτρο που αφορά τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση και αποσκοπεί στην προστασία των διαδικαστικών δικαιωμάτων που αντλεί η προσφεύγουσα από το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Στο μέτρο που το ακυρωτικό αίτημα της προσφεύγουσας υπερβαίνει το ανωτέρω αντικείμενο, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών λόγων απαραδέκτου που έχουν προβληθεί από την Επιτροπή.

2. Επί του παραδεκτού των παραρτημάτων

α) Επί του παραδεκτού των παραρτημάτων C. 1 και C. 6 έως C. 9

- 95 Στο υπόμνημα ανταπαντήσεως η Επιτροπή αμφισβητεί ρητώς το παραδεκτό τεσσάρων αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν από την προσφεύγουσα ως παραρτήματα στο υπόμνημα απαντήσεως, και συγκεκριμένα ως παραρτήματα C. 1 και C. 6 έως C. 8. Επισημαίνει επ' αυτού ότι τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία, ελλείπει δικαιολόγησης εκ μέρους της προσφεύγουσας για την καθυστερημένη προσκόμισή τους, θα έπρεπε να κριθούν απαράδεκτα. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι σκοπός των παραρτημάτων αυτών είναι να αμφισβητήσουν όσα υποστήριξε η Επιτροπή στο υπόμνημα αντικρούσεως.
- 96 Περαιτέρω, η Επιτροπή αμφισβητεί το παραδεκτό μιας νομικής δημοσίευσης που προσκομίσθηκε ως παράρτημα από την προσφεύγουσα με το υπόμνημα απαντήσεως και συγκεκριμένα ως παράρτημα C. 9. Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει επ' αυτού ότι στο δικόγραφο της προσφυγής είχε αναφέρει τα πλήρη στοιχεία παραπομπής στην εν λόγω δημοσίευση.
- 97 Το άρθρο 85, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι οι κύριοι διάδικοι μπορούν να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία ή να προτείνουν αποδεικτικά μέσα και με τα υπομνήματα απαντήσεως και ανταπαντήσεως, εφόσον δικαιολογήσουν την καθυστέρηση αυτή.
- 98 Ωστόσο, κατά τη νομολογία, ο κανόνας περί προθεσμιών του άρθρου 85, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Διαδικασίας δεν αφορά την ανταπόδειξη και την περαιτέρω επίκληση αποδεικτικών μέσων κατόπιν της ανταποδείξεως που προσκομίζει ο αντίδικος με το υπόμνημα αντικρούσεως. Πράγματι, η διάταξη αυτή αφορά τα νέα αποδεικτικά μέσα και πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε συνδυασμό με το άρθρο 92, παράγραφος 7, του Κανονισμού Διαδικασίας, που ορίζει ρητώς ότι ανταπόδειξη και περαιτέρω επίκληση αποδεικτικών μέσων είναι δυνατή (απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2007, Επιτροπή κατά Trends κ.λπ., T-448/04, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2007:265, σκέψη 52).
- 99 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι τα παραρτήματα C. 1 και C. 6 έως C. 8 αποτελούν ανταπόδειξη και σκοπούν να αμφισβητήσουν όσα παρέθεσε η Επιτροπή στο υπόμνημα αντικρούσεως. Συνεπώς, για να διασφαλιστεί η τήρηση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, τα εν λόγω παραρτήματα πρέπει να θεωρηθεί ότι είναι παραδεκτά.
- 100 Όσον αφορά το παράρτημα C.9, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα στήριζε το επιχειρήμα της σε ένα έγγραφο που είχε δημοσιοποιηθεί, του οποίου την αποδεικτική αξία αμφισβητούσε ωστόσο η Επιτροπή. Ως εκ τούτου, και το συγκεκριμένο παράρτημα πρέπει να κριθεί παραδεκτό.

β) Επί του παραδεκτού των παραρτημάτων 7 και 8 των παρατηρήσεων της Επιτροπής της 8ης Σεπτεμβρίου 2017 που υποβλήθηκαν ως απάντηση στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου

- 101 Στο αίτημα διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζήτησης η προσφεύγουσα βάλλει ρητώς κατά του παραδεκτού δύο εκ των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν από την Επιτροπή ως παραρτήματα στις παρατηρήσεις της 8ης Σεπτεμβρίου 2017, τις οποίες υπέβαλε απαντώντας στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, και συγκεκριμένα ως παραρτήματα 7 και 8. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αυτά υποβλήθηκαν καθυστερημένα.
- 102 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα επίμαχα αποδεικτικά στοιχεία συνίστανται σε δύο επιστολές της Deutsche Bank AG της 17ης και της 25ης Φεβρουαρίου 2014, οι οποίες κατά τη γνώμη της υπογραμμίζουν τον δεσμευτικό χαρακτήρα προηγούμενης επιστολής της Deutsche Bank, με ημερομηνία 10 Μαρτίου 2014, η οποία στήριζε την προσφορά της Capricorn (στο εξής: από 10 Μαρτίου 2014 επιστολή της Deutsche Bank). Επισημαίνεται, επ' αυτού, ότι το ζήτημα του

δεσμευτικού χαρακτήρα της εν λόγω επιστολής αποτελούσε το αντικείμενο ενός εκ των ερωτημάτων που υποβλήθηκαν από το Γενικό Δικαστήριο στην Επιτροπή στο πλαίσιο του από 26 Ιουλίου 2017 μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας.

- 103 Συνεπώς, βάσει του άρθρου 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο επιτρέπει στο Γενικό Δικαστήριο να θέτει ερωτήσεις και να ζητεί έγγραφα από τους διαδίκους προκειμένου να διαφωτιστεί σχετικά με ορισμένες πτυχές της διαφοράς, τα εν λόγω παραρτήματα πρέπει να θεωρηθούν παραδεκτά.

γ) Επί του παραδεκτού του παραρτήματος G.13

- 104 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η Επιτροπή αμφισβήτησε ρητώς το παραδεκτό ενός εκ των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν από την προσφεύγουσα ως παράρτημα στις από 8 Σεπτεμβρίου 2017 παρατηρήσεις της σε απάντηση των ερωτήσεων του Γενικού Δικαστηρίου, και συγκεκριμένα ως παράρτημα G.13, και ζήτησε να αποσυρθεί από τη δικογραφία.
- 105 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι σκοπός του συγκεκριμένου αποδεικτικού στοιχείου ήταν να τεκμηριώσει το ότι είχε προσχωρήσει στην προσφορά της ADAC που αφορούσε αποκλειστικά την πίστα αγώνων του Nürburgring, περί της οποίας είχε γίνει λόγος στο δικόγραφο της προσφυγής. Επισημαίνεται επ' αυτού ότι η έκταση της «προσχώρησης» αυτής αποτελούσε το αντικείμενο μίας εκ των ερωτήσεων που υποβλήθηκαν από το Γενικό Δικαστήριο στην προσφεύγουσα στο πλαίσιο του από 26 Ιουλίου 2017 μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας.
- 106 Συνεπώς, βάσει του άρθρου 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο επιτρέπει στο Γενικό Δικαστήριο να θέτει ερωτήσεις και να ζητεί έγγραφα από τους διαδίκους προκειμένου να διαφωτιστεί σχετικά με ορισμένες πτυχές της διαφοράς, το εν λόγω παράρτημα πρέπει να θεωρηθεί παραδεκτό και πρέπει να απορριφθεί το αίτημα της Επιτροπής περί ανάκλησής του.

δ) Επί του παραδεκτού των παραρτημάτων H.1 και H.2

- 107 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Νοεμβρίου 2017 (βλ. σκέψη 28 ανωτέρω), η Επιτροπή προσέβαλε ρητώς το παραδεκτό δύο αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν από την προσφεύγουσα ως παράρτημα στο αίτημα διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζήτησης της 16ης Οκτωβρίου 2017, και συγκεκριμένα ως παραρτήματα H.1 και H.2, και ζήτησε την ανάκλησή τους.
- 108 Επισημαίνεται ότι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, τα παραρτήματα H.1 και H.2 έχουν ως σκοπό να αντικρούσουν τις παρατηρήσεις που υπέβαλε η Επιτροπή στις 8 Σεπτεμβρίου 2017 ως απάντηση στις ερωτήσεις που είχε υποβάλει το Γενικό Δικαστήριο στην Επιτροπή στις 26 Ιουλίου 2017.
- 109 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα παραρτήματα H.1 και H.2 πρέπει να θεωρηθούν παραδεκτά και τα αιτήματα της Επιτροπής για ανάκλησή τους πρέπει να απορριφθούν.

3. Επί της ουσίας

α) Προκαταρκτικές παρατηρήσεις επί της έκτασης του δικαστικού ελέγχου στην περίπτωση απόφασης με την οποία διαπιστώνεται ότι δεν υφίσταται κρατική ενίσχυση και η οποία λαμβάνεται κατόπιν της προκαταρκτικής εξέτασης

- 110 Υπενθυμίζεται εξαρχής ότι το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και το άρθρο 4 του κανονισμού 659/1999 θεσπίζουν ένα στάδιο προκαταρκτικής εξέτασης των κοινοποιούμενων μέτρων ενίσχυσης, το οποίο έχει ως σκοπό να παράσχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να σχηματίσει μια πρώτη άποψη επί

της συμβατότητας της επίμαχης ενίσχυσης προς την εσωτερική αγορά. Μετά το πέρας αυτού του σταδίου, η Επιτροπή διαπιστώνει είτε ότι το εν λόγω μέτρο δεν συνιστά ενίσχυση είτε ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, το εν λόγω μέτρο ενδέχεται να μη δημιουργεί αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητά του με την κοινή αγορά ή, αντιθέτως, να δημιουργεί τέτοιες αμφιβολίες (απόφαση της 24ης Μαΐου 2011, Επιτροπή κατά Kronoply και Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, σκέψη 43).

- 111 Όταν η Επιτροπή, κατά το πέρας του σταδίου της προκαταρκτικής εξέτασης, εκδίδει απόφαση με την οποία διαπιστώνει ότι ένα κρατικό μέτρο δεν συνιστά ενίσχυση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά, συγχρόνως αρνείται, σιωπηρώς, να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας. Η αρχή αυτή έχει εφαρμογή τόσο στην περίπτωση που η απόφαση στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή φρονεί ότι η ενίσχυση είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 659/1999, και εκδίδει τη λεγόμενη «απόφαση για τη μη διατύπωση αντιρρήσεων», όσο και όταν η Επιτροπή είναι της άποψης ότι το συγκεκριμένο μέτρο δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και, συνεπώς, δεν συνιστά ενίσχυση βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 659/1999 (πρβλ. αποφάσεις της 17ης Ιουλίου 2008, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, C-521/06 P, EU:C:2008:422, σκέψη 52, και της 28ης Μαρτίου 2012, Ryanair κατά Επιτροπής, T-123/09, EU:T:2012:164, σκέψη 68).
- 112 Κατά τη νομολογία, όταν ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση απόφασης με την οποία έχει κριθεί ότι το επίμαχο μέτρο δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση ή απόφασης για τη μη διατύπωση αντιρρήσεων, παραπονεύεται κατ' ουσίαν για το ότι η απόφαση της Επιτροπής για την επίμαχη ενίσχυση εκδόθηκε χωρίς το εν λόγω όργανο να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας, προσβάλλοντας με τον τρόπο αυτό τα διαδικαστικά δικαιώματά του προσφεύγοντος. Προκειμένου να γίνει δεκτό το αίτημα περί ακυρώσεως, ο προσφεύγων μπορεί να προβάλει, για την προάσπιση των διαδικαστικών δικαιωμάτων που του αναγνωρίζονται στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας έρευνας, κάθε λόγο ικανό να αποδείξει ότι η εκτίμηση των πληροφοριών και των στοιχείων που διέθετε ή μπορούσε να διαθέτει η Επιτροπή, στο πλαίσιο του προκαταρκτικού σταδίου εξέτασης του κοινοποιηθέντος μέτρου, θα έπρεπε να δημιουργήσει αμφιβολίες όσον αφορά τον χαρακτηρισμό του μέτρου ως κρατικής ενίσχυσης ή τη συμβατότητά του με την εσωτερική αγορά (αποφάσεις της 13ης Ιουνίου 2013, Ryanair κατά Επιτροπής, C-287/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:395, σκέψη 60, και της 25ης Νοεμβρίου 2014, Ryanair κατά Επιτροπής, T-512/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:989, σκέψη 31), με την υπενθύμιση ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που «μπορούσε να έχει στη διάθεσή της» η Επιτροπή είναι αυτά που είναι κρίσιμα για την εκτίμηση στην οποία πρέπει να προβεί και τα οποία θα μπορούσαν, κατόπιν αιτήματός της, να προσκομισθούν κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης (πρβλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, σκέψη 71).
- 113 Η απόδειξη αυτή περί ύπαρξης αμφιβολιών μπορεί να χωρήσει βάσει δέσμης συγκλινουσών ενδείξεων, δεδομένου ότι τυχόν αμφιβολίες που αφορούν απόφαση με την οποία διαπιστώνεται ότι το επίμαχο μέτρο δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση μπορούν να πηγάζουν τόσο από τις συνθήκες έκδοσης της απόφασης αυτής, όπως η διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης, όσο και από το περιεχόμενό της, κατόπιν σύγκρισης των εκτιμήσεων επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή στην εν λόγω απόφαση με τα στοιχεία τα οποία διέθετε ή μπορούσε να έχει στη διάθεσή της όταν απεφάνθη επί του χαρακτηρισμού του επίμαχου μέτρου ως κρατικής ενίσχυσης (πρβλ. απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 2013, 3F κατά Επιτροπής, C-646/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:36, σκέψη 31).
- 114 Συνεπώς, η Επιτροπή υποχρεούται να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας αν, υπό το πρίσμα των πληροφοριών που συγκέντρωσε ή που θα μπορούσε να έχει στη διάθεσή της κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης, εξακολουθεί να αντιμετωπίζει σοβαρές δυσχέρειες όσον αφορά την εκτίμηση του επίμαχου μέτρου. Η υποχρέωση αυτή απορρέει ευθέως από το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, όπως αυτό έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία, και επιβεβαιώνεται από το άρθρο 4 του κανονισμού 659/1999, όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, κατόπιν προκαταρκτικής εξέτασης, ότι το επίμαχο μέτρο εγείρει αμφιβολίες σχετικά με τον χαρακτηρισμό του ως ενίσχυσης ή τη

συμβατότητά του με την εσωτερική αγορά (πρβλ. αποφάσεις της 21ης Δεκεμβρίου 2016, Club Hotel Loutraki κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-131/15 P, EU:C:2016:989, σκέψεις 30 έως 33, της 12ης Φεβρουαρίου 2008, BUPA κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-289/03, EU:T:2008:29, σκέψη 328). Σε μια τέτοια περίπτωση η Επιτροπή δεν μπορεί να αρνηθεί την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας επικαλούμενη άλλες συνθήκες, όπως το συμφέρον τρίτων, λόγους που ανάγονται στην οικονομία της διαδικασίας ή άλλο λόγο διοικητικού ή πολιτικού συμφέροντος (απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2009, Deutsche Post και DHL International κατά Επιτροπής, T-388/03, EU:T:2009:30, σκέψη 90).

- 115 Κατά το στάδιο της ένδικης διαδικασίας, ο έλεγχος που ασκεί ο δικαστής της Ένωσης πρέπει να επικεντρώνεται στο ζήτημα αν, υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν και των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν από τον προσφεύγοντα στην υπό κρίση περίπτωση, οι εκτιμήσεις επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή στην απόφαση περί μη ύπαρξης ενισχύσεως παρουσίαζαν δυσχέρειες που θα μπορούσαν να εγείρουν αμφιβολίες και, ως εκ τούτου, να δικαιολογήσουν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας (πρβλ. αποφάσεις της 19ης Μαΐου 1993, Cook κατά Επιτροπής, C-198/91, EU:C:1993:197, σκέψη 31, και της 15ης Ιουνίου 1993, Matra κατά Επιτροπής, C-225/91, EU:C:1993:239, σκέψη 34).

β) Προκαταρκτικές παρατηρήσεις σχετικά με το αντικείμενο της προσφυγής

- 116 Κατά πάγια νομολογία, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να ερμηνεύσει προσφυγή με την οποία ο προσφεύγων αμφισβητεί αποκλειστικά και μόνον το βάσιμο απόφασης περί εκτιμώσεως ορισμένης ενίσχυσης υπό την έννοια ότι η προσφυγή αυτή σκοπεί στην πραγματικότητα στην προάσπιση διαδικαστικών δικαιωμάτων που αυτός αντλεί από το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ εφόσον ο προσφεύγων δεν έχει ρητώς προβάλει σχετικό λόγο. Σε μια τέτοια περίπτωση, η ερμηνεία του λόγου ακυρώσεως θα οδηγούσε, στην πράξη, σε αναχαρακτηρισμό του αντικειμένου της προσφυγής (βλ. απόφαση της 24ης Μαΐου 2011, Επιτροπή κατά Kronoply και Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 117 Ωστόσο, ο περιορισμός αυτός της εξουσίας του Γενικού Δικαστηρίου να προβαίνει σε ερμηνεία των λόγων ακυρώσεως δεν το εμποδίζει να εξετάσει επί της ουσίας τα επιχειρήματα που προέβαλε ο προσφεύγων, προκειμένου να εξακριβώσει αν αυτά περιέχουν στοιχεία που στηρίζουν λόγο ακυρώσεως τον οποίο ομοίως προέβαλε ο προσφεύγων και με τον οποίο ρητώς επικαλέστηκε την ύπαρξη σοβαρών δυσχερειών που δικαιολογούσαν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (απόφαση της 24ης Μαΐου 2011, Επιτροπή κατά Kronoply και Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, σκέψεις 56 έως 58).
- 118 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων οκτώ προς στήριξη της προσφυγής καθ' ο μέτρο με αυτή επιδιώκεται η ακύρωση της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης. Υπενθυμίζεται ότι ο έβδομος λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κατά την έκδοση της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης η Επιτροπή παρέλειψε να εκτιμήσει τις παρατηρήσεις της, βάλλει μόνον κατά της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης, για την οποία κρίθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν έχει ενεργητική νομιμοποίηση.
- 119 Ο πέμπτος και ο όγδοος λόγος ακυρώσεως στηρίζονται στην προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, στο μέτρο που, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέλειψε να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, παρά το γεγονός ότι η πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring σε τιμή κατώτερη της αγοραίας θα έπρεπε να οδηγήσει την Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι είχε χορηγηθεί ενίσχυση στον αγοραστή.
- 120 Περαιτέρω, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε σφάλματα στα οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά τη διαπίστωση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, όσον αφορά ιδίως τη διαδικασία του διαγωνισμού. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε σφάλματα στα οποία υπέπεσε η Επιτροπή

κατά την εκτίμηση της επιβεβαίωσης της χρηματοδότησης της προσφοράς του αγοραστή. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε σφάλματα στα οποία υπέπεσε η Επιτροπή όσον αφορά ιδίως την ύπαρξη νέας κρατικής ενίσχυσης προς την Capricorn που έγινε με την πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring. Στο πλαίσιο του λόγου αυτού η προσφεύγουσα προβάλλει ρητώς ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει κινήσει επίσημη διαδικασία έρευνας. Περαιτέρω, στο πλαίσιο του πέμπτου και του όγδοου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι στηρίζονται σε προσβολή των διαδικαστικών της δικαιωμάτων, η προσφεύγουσα παραπέμπει ρητώς στο τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προκειμένου να αποδείξει ότι κατά το πέρασ του σταδίου της προκαταρκτικής εξέτασης η Επιτροπή θα έπρεπε να διατηρεί αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα της τιμής πώλησης που κατέβαλε ο αγοραστής προς την εσωτερική αγορά. Τέλος, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε σφάλματα στα οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά την εκτίμηση της διαφάνειας και της αμεροληψίας της διαδικασίας του διαγωνισμού.

- 121 Για να κριθούν ο πέμπτος και ο όγδοος λόγος ακυρώσεως πρέπει, συνεπώς, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 117 ανωτέρω, να εξετασθεί το σύνολο των υπόλοιπων λόγων που προβλήθηκαν από την προσφεύγουσα για την ακύρωση της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης οι οποίοι μπορεί να θεωρηθεί ότι αποδεικνύουν δυσχέρειες λόγω των οποίων η Επιτροπή όφειλε να έχει κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 122 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να εξετασθούν καταρχάς τα επιχειρήματα που αφορούν τη διαφάνεια και την αμεροληψία της διαδικασίας του διαγωνισμού, ήτοι το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως, καθώς και αυτά που αφορούν τη χρηματοδότηση της προσφοράς της Capricorn, ήτοι το πρώτο και το τρίτο σκέλος του πρώτου και του δεύτερου λόγου ακυρώσεως.
- 123 Στη συνέχεια πρέπει να εξετασθεί το πέμπτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο στηρίζεται στη συνέχιση της διαδικασίας πώλησης και πέραν της διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring στην Capricorn στις 11 Μαρτίου 2014, και το τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο στηρίζεται στο γεγονός ότι η πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring αποτελεί νέα κρατική ενίσχυση υπέρ της Capricorn.
- 124 Τέλος, θα πρέπει να εξετασθεί ο έκτος και ο ένατος λόγος ακυρώσεως, οι οποίοι στηρίζονται σε άλλες περιπτώσεις προσβολής των διαδικαστικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, οι οποίες ενδέχεται να επηρέασαν επίσης τη διαπίστωση της Επιτροπής, στη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, ότι δεν υπήρχαν σοβαρές δυσχέρειες εκτίμησης του επίμαχου μέτρου που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης. Ο ένατος και τελευταίος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος σε χρηστή διοίκηση.

γ) Επί της κοινής εξέτασης του πέμπτου και του όγδοου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι στηρίζονται σε παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 και προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, καθώς και της κοινής εξέτασης του πρώτου, του δεύτερου, του τρίτου και του τέταρτου λόγου ακυρώσεως

- 125 Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κρίνοντας ότι η διαδικασία του διαγωνισμού δεν κατέληξε στη χορήγηση νέας κρατικής ενίσχυσης στον αγοραστή και, συνεπώς, αρνούμενη εμμέσως να κινήσει επίσημη διαδικασία έρευνας, παρέβη το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999.
- 126 Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, αρνούμενη εμμέσως, με τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, να κινήσει επίσημη διαδικασία έρευνας, προσέβαλε το δικαίωμά της να υποβάλει παρατηρήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 και παρέβη ουσιώδεις τύπους.

- 127 Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η Επιτροπή έπρεπε να έχει αμφιβολίες ως προς το ζήτημα αν ήταν συμβατή με την εσωτερική αγορά η τιμή πώλησης που καταβλήθηκε από τον αγοραστή.
- 128 Η Επιτροπή διαφωνεί με την επιχειρηματολογία αυτή.
- 129 Όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 121 έως 123 ανωτέρω, προκειμένου να κριθεί ο πέμπτος και ο όγδοος λόγος ακυρώσεως, πρέπει να εξετασθεί αν ο πρώτος, ο δεύτερος, ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως επιτρέπουν να αποδειχθεί ότι κατά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης η Επιτροπή αντιμετώπιζε δυσχέρειες που επέβαλλαν την κίνηση επίσημης διαδικασίας έρευνας.
- 1) Επί των τριών πρώτων σκελών του πρώτου λόγου ακυρώσεως και επί του δεύτερου και του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, που στηρίζονται στην ύπαρξη ενίσχυσης προς την Capricorn κατά την πώληση του Nürburgring*
- 130 Με τα τρία πρώτα σκέλη του πρώτου λόγου ακυρώσεως και με τον δεύτερο και τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η διαδικασία του διαγωνισμού ήταν ανοιχτή, διαφανής, αμερόληπτη και άνευ όρων.
- 131 Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν τηρήθηκε η επιταγή διασφάλισης της συναλλαγής, στο μέτρο που η από 10 Μαρτίου 2014 επιστολή της Deutsche Bank δεν αποτελούσε εγγύηση χρηματοδότησης της προσφοράς της Capricorn.
- 132 Υπό το πρίσμα των δύο αυτών βασικών αιτιάσεων, πρέπει να κριθεί αν η εξέταση που πραγματοποιήθηκε από την Επιτροπή όσον αφορά τη νομιμότητα της διαδικασίας του διαγωνισμού ήταν τέτοια που να αποκλείει την ύπαρξη σοβαρών δυσχερειών κατά την εκτίμηση του επίμαχου μέτρου, ώστε να δικαιολογείται η κίνηση επίσημης διαδικασίας έρευνας.
- 133 Κατά πάγια νομολογία, όταν επιχείρηση που έλαβε ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά αγοράζεται στην αγοραία τιμή, δηλαδή στην πιο υψηλή τιμή που ένας ιδιώτης επενδυτής δρων υπό τις συνθήκες ανταγωνισμού θα ήταν διατεθειμένος να καταβάλει για την εταιρία αυτή ως είχε, ιδίως μετά τη λήψη κρατικών ενισχύσεων, τότε το στοιχείο της ενίσχυσης έχει εκτιμηθεί στην αγοραία τιμή και έχει περιληφθεί στην τιμή πώλησης. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο αγοραστής ευνοήθηκε σε σχέση με άλλους επιχειρηματίες της αγοράς (πρβλ. απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-277/00, EU:C:2004:238, σκέψη 80 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 134 Αντιθέτως, αν η πώληση των περιουσιακών στοιχείων των δικαιούχων κρατικών ενισχύσεων πραγματοποιήθηκε σε τιμή κατώτερη της αγοραίας, ενδέχεται να έχει μεταβιβασθεί αδικαιολόγητο πλεονέκτημα στον αγοραστή (πρβλ. απόφαση της 28ης Μαρτίου 2012, Ryanair κατά Επιτροπής, T-123/09, EU:T:2012:164, σκέψη 161).
- 135 Προκειμένου να εξακριβωθεί η αγοραία τιμή, μπορούν να ληφθούν υπόψη, μεταξύ άλλων, η τυπική διαδικασία που επελέγη για τη μεταβίβαση της εταιρίας, παραδείγματος χάριν η πώληση μέσω δημόσιου πλειστηριασμού, που θεωρείται ότι εγγυάται πώληση υπό τους όρους της αγοράς. Συνεπώς, όταν η επιχείρηση πωλείται μέσω διαδικασίας ανοικτού διαγωνισμού διαφανούς και άνευ όρων, μπορεί να τεκμαίρεται ότι η αγοραία τιμή αντιστοιχεί στην υψηλότερη προσφορά, πρέπει όμως να αποδειχθεί, πρώτον, ότι η προσφορά αυτή είναι δεσμευτική και αξιόπιστη και, δεύτερον, ότι δεν δικαιολογείται η συνεκτίμηση άλλων οικονομικών παραγόντων πέραν της τιμής (πρβλ. αποφάσεις της 24ης Οκτωβρίου 2013, Land Burgenland κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-214/12 P, C-215/12 P και C-223/12 P, EU:C:2013:682, σκέψεις 93 και 94, και της 16ης Ιουλίου 2015, BVVG, C-39/14, EU:C:2015:470, σκέψη 32).

- 136 Κατά τη νομολογία, ο ανοικτός και διαφανής χαρακτήρας ενός διαγωνισμού αξιολογείται βάσει δέσμης ενδείξεων που αφορούν τις ειδικές περιστάσεις κάθε υπόθεσης (βλ. απόφαση της 7ης Μαρτίου 2018, SNCF Mobilités κατά Επιτροπής, C-127/16 P, EU:C:2018:165, σκέψη 68 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 137 Εν προκειμένω, η βασιμότητα των δύο αιτιάσεων της προσφεύγουσας πρέπει να εξετασθεί υπό το πρίσμα της νομολογίας που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 133 έως 136 ανωτέρω, λαμβανομένου πάντως υπόψη ότι στο πλαίσιο αυτό το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να αποφανθεί ευθέως επί της ίδιας της νομιμότητας του διαγωνισμού.

ι) Επί της αιτίασης περί του ότι η διαδικασία του διαγωνισμού δεν ήταν διαφανής και αμερόληπτη

- 138 Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η διαδικασία του διαγωνισμού ήταν ανοιχτή, διαφανής, αμερόληπτη και άνευ όρων, ιδίως δεδομένης της απουσίας διαφάνειας ως προς τα χρηματοπιστωτικά στοιχεία, της απουσίας διαφάνειας και του μεροληπτικού χαρακτήρα των κριτηρίων αξιολόγησης και της εφαρμογής τους καθώς και λόγω της συνέχισης της διαδικασίας της πώλησης μετά τη μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring στον αγοραστή.
- 139 Υποστηρίζει, ειδικότερα, ότι η διαδικασία του διαγωνισμού δεν προέβλεπε ορθά κριτήρια αξιολόγησης για τη σύγκριση των προσφορών, ιδίως όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ των προσφορών για το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων και των προσφορών για μεμονωμένα στοιχεία ή ομάδες αυτών.
- 140 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι ενδιαφερόμενοι επενδυτές δεν πληροφορήθηκαν πριν από την υποβολή της προσφοράς τους ότι η προσφορά αυτή έπρεπε να αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 25 % της υψηλότερης συνολικής προσφοράς ώστε να μπορεί να ληφθεί υπόψη κατά τα μεταγενέστερα στάδια της διαδικασίας.
- 141 Η Επιτροπή διαφωνεί με την επιχειρηματολογία αυτή.
- 142 Επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με την από 19 Ιουλίου 2013 επιστολή της KPMG προς τους ενδιαφερόμενους επενδυτές, οι τελευταίοι κλήθηκαν να υποβάλουν ενδεικτική προσφορά είτε για το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων είτε για καθορισμένες ομάδες περιουσιακών στοιχείων ή για επιμέρους περιουσιακά στοιχεία (βλ. σκέψη 10, τέταρτη περίπτωση, ανωτέρω). Όπως αναφερόταν στην ίδια επιστολή, οι προσφορές θα αξιολογούνταν ιδίως βάσει του προτεινόμενου τιμήματος εξαγοράς των περιουσιακών στοιχείων, λαμβανομένης υπόψη της έκτασης της προσφοράς.
- 143 Σύμφωνα με τις από 19 Ιουλίου και 17 Οκτωβρίου 2013 επιστολές της KPMG προς τους ενδιαφερόμενους επενδυτές, αυτοί θα επιλέγονταν ιδίως βάσει του κριτηρίου της μεγιστοποίησης της αξίας όλων των στοιχείων του ενεργητικού (βλ. σκέψη 10, ένατη περίπτωση, ανωτέρω). Η εφαρμογή του κριτηρίου αυτού οδήγησε στην πράξη τους πωλητές να λάβουν υπόψη κατά το τελευταίο στάδιο της διαδικασίας του διαγωνισμού μόνον τις προσφορές που αφορούσαν το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 50 της τελικής απόφασης. Κατά την Επιτροπή, τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι, βάσει των προσφορών που υποβλήθηκαν, η πώληση του Nürburgring ως συνόλου επέτρεπε να επιτευχθεί υψηλότερο τίμημα σε σχέση με τη χωριστή πώληση των επιμέρους στοιχείων του ενεργητικού.
- 144 Στην υποσημείωση 65 της τελικής απόφασης, που αφορά την αιτιολογική σκέψη 50, αναφέρεται ότι υποβλήθηκαν έξι ενδεικτικές συνολικές προσφορές οι οποίες προσέφεραν πάνω από το 25 % της βέλτιστης προσφοράς, ότι οι συνολικές προσφορές που δεν έφθασαν το 25 % της βέλτιστης προσφοράς κατ' αρχήν δεν εξετάστηκαν λόγω του ύψους της τιμής αγοράς και ότι δεν εξετάστηκαν περαιτέρω οι προσφορές για την πίστα αγώνων του Nürburgring, οι οποίες, μαζί με τις μεμονωμένες προσφορές για τα υπόλοιπα περιουσιακά στοιχεία συνολικά δεν έφθασαν το 25 % της βέλτιστης προσφοράς.

145 Επομένως, οι ενδιαφερόμενοι επενδυτές ήταν ελεύθεροι να ορίσουν το αντικείμενο της προσφοράς εξαγοράς που θα υπέβαλλαν υπό το πρίσμα των πληροφοριών που τους είχαν γνωστοποιηθεί βάσει του κριτηρίου περί μεγιστοποίησης της αξίας όλων των περιουσιακών στοιχείων. Όσον αφορά το κριτήριο του 25%, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, σκοπός του ήταν να δώσει συγκεκριμένο περιεχόμενο στο κριτήριο της μεγιστοποίησης της αξίας όλων των περιουσιακών στοιχείων και, δεδομένου ότι προσδιορίστηκε βάσει της αξίας των προσφορών που υποβλήθηκαν, δεν μπορούσε να συγκεκριμενοποιηθεί παρά μόνον εκ των υστέρων.

146 Συνεπώς, τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη της ανωτέρω αιτίας δεν αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να διατηρεί αμφιβολίες σχετικά με τη διαφάνεια και την αμεροληψία της διαδικασίας του διαγωνισμού.

ii) Επί της αιτίας που αφορά τη χρηματοδότηση της προσφοράς της Capricorn

147 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, σε αντίθεση με όσα συνάγονται από την τελική απόφαση, η από 10 Μαρτίου 2014 επιστολή της Deutsche Bank, η οποία στήριζε την προσφορά της Capricorn, που εγκρίθηκε στις 11 Μαρτίου 2014, δεν αποτελούσε δεσμευτική εγγύηση χρηματοδότησης.

148 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η σχετική εκτίμηση της Επιτροπής είναι αντιφατική σε σχέση με το συμπέρασμα που διατυπώνεται στην αιτιολογική σκέψη 272 της τελικής απόφασης κατά το οποίο η προσφορά του προσφέροντος 3 δεν περιλάμβανε την αναγκαία απόδειξη της χρηματοδότησης.

149 Με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα βάλλει, γενικότερα, κατά του συμπεράσματος στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή, στην τελική απόφαση, ότι η προσφορά της Capricorn μπορούσε να επικαλεσθεί «εξασφαλισμένη χρηματοδότηση».

150 Η Επιτροπή διαφωνεί με την επιχειρηματολογία αυτή.

151 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι η από 17 Οκτωβρίου 2013 επιστολή της KPMG προς τους ενδιαφερόμενους επενδυτές διευκρίνιζε ότι αυτοί θα επιλέγονταν ιδίως υπό το πρίσμα της πιθανότητας κλεισίματος της συναλλαγής, η οποία θα βασιζόταν, μεταξύ άλλων, στην ασφάλεια της χρηματοδότησης, η οποία υποστηρίζεται από την επιβεβαίωση χρηματοδότησης του εταίρου χρηματοδότησης (βλ. σκέψη 10, ένατη περίπτωση, ανωτέρω). Συνεπώς, επιβάλλεται να ελεγχθεί αν η εξέταση που πραγματοποιήθηκε από την Επιτροπή, η οποία υιοθετούσε την ανάλυση των γερμανικών αρχών, ήταν ικανή να άρει τις αμφιβολίες περί του δεσμευτικού χαρακτήρα της από 10 Μαρτίου 2014 επιστολής της Deutsche Bank.

152 Καταρχάς, η από 10 Μαρτίου 2014 επιστολή αναφέρει ότι η Deutsche Bank είναι διατεθειμένη να χορηγήσει στον αγοραστή δάνειο ύψους 45 εκατομμυρίων ευρώ. Οι όροι αυτής της χρηματοδότησης περιγράφονται αναλυτικά, γεγονός από το οποίο φαίνεται να προκύπτει, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, ότι υπήρξε αναλυτικός έλεγχος εκ μέρους της Deutsche Bank και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ αυτής και του αγοραστή.

153 Επίσης, στην επιστολή της Deutsche Bank γίνεται επανειλημμένως αναφορά στη δέσμευση που αναλαμβάνει η Deutsche Bank έναντι της Capricorn βάσει της επιστολής αυτής. Συνεπώς, η Deutsche Bank θεωρούσε ότι δεσμεύεται από την επιστολή.

154 Όπως ορθώς υποστηρίζει επ' αυτού η Επιτροπή, η σύγκριση μεταξύ της από 10 Μαρτίου 2014 επιστολής της Deutsche Bank με δύο προπαρασκευαστικές μη δεσμευτικές επιστολές της Deutsche Bank που έχουν ημερομηνία 17 και 25 Φεβρουαρίου 2014 επιβεβαιώνει τον δεσμευτικό χαρακτήρα της από 10 Μαρτίου 2014 επιστολής της Deutsche Bank. Συγκεκριμένα, στην από 17 Φεβρουαρίου

- 2014 επιστολή αναφέρεται ότι η επιστολή αυτή δεν συνιστά δέσμευση εκ μέρους της Deutsche Bank, σε αντίθεση με την από 10 Μαρτίου 2014 επιστολή της Deutsche Bank, η οποία αναφέρεται στη δέσμευση που αναλαμβάνει η Deutsche Bank έναντι της Capricorn βάσει της εν λόγω επιστολής.
- 155 Τέλος, η από 10 Μαρτίου 2014 επιστολή της Deutsche Bank διευκρινίζει ότι η δέσμευση που αναλαμβάνεται υπόκειται σε τρεις όρους. Οι όροι αυτοί (εκτέλεση της συναλλαγής, μη ουσιώδης μεταβολή όσον αφορά τα αποκτώμενα περιουσιακά στοιχεία, απουσία παρανομίας) επέτρεπαν στην Deutsche Bank να απαλλαγεί από τη δέσμευσή της μόνον εφόσον η εξαγορά δεν θα πραγματοποιούνταν υπό τους προβλεπόμενους όρους.
- 156 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να διατηρεί αμφιβολίες ως προς τον δεσμευτικό χαρακτήρα της από 10 Μαρτίου 2014 επιστολής της Deutsche Bank.
- 157 Αντιθέτως, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 272 της τελικής απόφασης, ούτε η ενδεικτική προσφορά ούτε η τελική προσφορά του προσφέροντος 3 περιλάμβαναν αποδεικτικά στοιχεία της χρηματοδότησης. Στην ίδια αιτιολογική σκέψη η Επιτροπή διαπίστωσε ότι τούτο είχε επισημανθεί στον προσφέροντα 3 από τους πωλητές με τις επιστολές της 17ης Οκτωβρίου και της 11ης, της 17ης και της 18ης Δεκεμβρίου 2013 της KPMG, καθώς και με τα e-mail που έστειλε η KPMG στις 18 Φεβρουαρίου και στις 9 Απριλίου 2014, αλλά ο προσφέρων 3 δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία της χρηματοδότησης της προσφοράς του ούτε πριν από την κατακύρωση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring στην Capricorn από την επιτροπή πιστωτών, στις 11 Μαρτίου 2014, αλλά ούτε και μετά. Η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο περί του ότι οι διαπιστώσεις αυτές είναι εσφαλμένες.
- 158 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο αγοραστής, του οποίου η προσφορά έγινε δεκτή, διέθετε, καταρχάς, δύο προπαρασκευαστικές επιστολές της Deutsche Bank με ημερομηνία 17 και 25 Φεβρουαρίου 2014, και εν συνεχεία την από 10 Μαρτίου 2014 επιστολή της Deutsche Bank, επί του δεσμευτικού χαρακτήρα της οποίας δεν προκύπτει ότι έπρεπε να αμφιβάλλει η Επιτροπή, ενώ ο προσφέρων 3, του οποίου η προσφορά δεν έγινε δεκτή, ουδέποτε υπέβαλε οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο χρηματοδότησης. Συνεπώς, τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη της ανωτέρω αιτίας δεν αποδεικνύουν ούτε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να διατηρεί αμφιβολίες σχετικά με την αμεροληψία της διαδικασίας του διαγωνισμού, όσον αφορά συγκεκριμένα την απαίτηση να υφίσταται δεσμευτική εξασφάλιση χρηματοδότησης.
- 159 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή, βάσει των πραγματικών και νομικών στοιχείων που προβλήθηκαν από την προσφεύγουσα, θα έπρεπε να διατηρεί αμφιβολίες σχετικά με χορήγηση πλεονεκτήματος στον αγοραστή στο πλαίσιο της διαδικασίας του διαγωνισμού λόγω της απουσίας διαφάνειας και αμεροληψίας.
- 160 Σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 133 έως 136 ανωτέρω, η εξέταση που πραγματοποιήθηκε από την Επιτροπή ήταν, επομένως, ικανή να εξαλείψει τυχόν αμφιβολίες ως προς την ύπαρξη αθέμιτου πλεονεκτήματος υπέρ του αγοραστή, και κατ' επέκταση κρατικής ενίσχυσης. Ως εκ τούτου, δεν συντρέχει λόγος να θεωρηθεί ότι τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν προς στήριξη των τριών πρώτων σκελών του πρώτου λόγου ακυρώσεως καθώς και του δεύτερου και του τέταρτου λόγου ακυρώσεως αποκαλύπτουν σοβαρές δυσχέρειες εκτίμησης του επίμαχου μέτρου που θα υποχρέωναν την Επιτροπή να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 161 Κατά συνέπεια, τα τρία πρώτα σκέλη του πρώτου λόγου ακυρώσεως και ο δεύτερος και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως, υπό το πρίσμα του πέμπτου και του όγδοου λόγου ακυρώσεως, πρέπει να απορριφθούν.

2) Επί του πέμπτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο στηρίζεται στο ότι η διαδικασία της πώλησης εξακολούθησε και πέραν της κατακύρωσης των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring στην Capricorn στις 11 Μαρτίου 2014

- 162 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει διαπιστώσει ότι η διαδικασία της πώλησης εξακολούθησε και πέραν της κατακύρωσης των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring στην Capricorn στις 11 Μαρτίου 2014.
- 163 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Capricorn υποκαταστάθηκε από μεταγοραστή, στο πλαίσιο μη διαφανούς διαδικασίας μεταπώλησης των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring. Κατά την προσφεύγουσα, οι πωλητές και ο διαχειριστής της περιουσίας των πωλητών συνήψαν στην πραγματικότητα με την Capricorn, στις 13 Αυγούστου 2014, συμφωνία η οποία αφορούσε τις εξασφαλίσεις και με την οποία η Capricorn θα μεταβίβαζε όλα τα δικαιώματα και τις αξιώσεις από τη σύμβαση πώλησης των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring της 11ης Μαρτίου 2014. Ως εκ τούτου, η διαδικασία του διαγωνισμού δεν ήταν ανοιχτή, διαφανής, αμερόληπτη και άνευ όρων.
- 164 Η Επιτροπή διαφωνεί με την επιχειρηματολογία αυτή.
- 165 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 133 έως 136 ανωτέρω και όπως υποστήριξε η Επιτροπή, σκοπός της εξέτασής της ήταν να εξακριβώσει, προκειμένου να ελέγξει αν τα περιουσιακά στοιχεία του Nürburgring μεταβιβάστηκαν στην αγοραία τιμή, κατά πόσον η διαδικασία του διαγωνισμού ήταν ανοιχτή, διαφανής, αμερόληπτη και άνευ όρων. Σε αντίθετη περίπτωση, η πώληση θα μπορούσε να έχει πραγματοποιηθεί σε τιμή χαμηλότερη της αγοραίας και να έχει μεταφερθεί στον αγοραστή αθέμιτο πλεονέκτημα.
- 166 Κατά συνέπεια, η ενίσχυση, που κατά την προσφεύγουσα (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω) έπρεπε να έχει διαπιστωθεί από την Επιτροπή στη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση και αντιστοιχούσε στη διαφορά μεταξύ του τιμήματος που κατέβαλε η Capricorn για τα περιουσιακά στοιχεία του Nürburgring και της αγοραίας τιμής των ιδίων περιουσιακών στοιχείων, χορηγήθηκε στην Capricorn στις 11 Μαρτίου 2014, ημερομηνία κατακύρωσης των στοιχείων του ενεργητικού στην εταιρία αυτή και υπογραφής της σύμβασης πώλησης που καθόριζε το τίμημα εξαγοράς των εν λόγω στοιχείων που έπρεπε να καταβληθεί από την Capricorn. Συνεπώς, τα πραγματικά περιστατικά που είναι μεταγενέστερα της ημερομηνίας αυτής, όπως η μεταβίβαση, εκ μέρους της Capricorn, προς μεταγοραστή της συμμετοχής της στο σχήμα εξαγοράς των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring, δεν ασκούσαν επιρροή στην εξέταση του ζητήματος αν είχε χορηγηθεί ενίσχυση στην Capricorn στο πλαίσιο της διαδικασίας του διαγωνισμού.
- 167 Τέλος, όπως ορθώς προβάλλει η Επιτροπή στις από 12 Μαρτίου 2018 παρατηρήσεις της απαντώντας στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, αν η προσφεύγουσα επιθυμούσε να εξετασθεί επίσης από την Επιτροπή η ύπαρξη νέας ενίσχυσης που σχετιζόταν με την προβαλλόμενη συνέχιση της διαδικασίας πώλησης, μετά την έκδοση της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης, έπρεπε να είχε υποβάλει νέα σχετική καταγγελία.
- 168 Συνεπώς, τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη του πέμπτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως δεν επιτρέπουν να αποδειχθεί ότι κατά το πέρας του σταδίου της προκαταρκτικής εξέτασης η Επιτροπή αντιμετώπιζε δυσχέρειες εκτίμησης της πώλησης των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring οι οποίες επέβαλλαν την κίνηση επίσημης διαδικασίας έρευνας.
- 169 Ως εκ τούτου, το πέμπτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, εξεταζόμενο υπό το πρίσμα του πέμπτου και του όγδοου λόγου ακυρώσεως, πρέπει να απορριφθεί.

3) *Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο στηρίζεται στο ότι η πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring στην Capricorn αποτελούσε νέα κρατική ενίσχυση*

- 170 Κατά την προσφεύγουσα, τόσο το τίμημα που συμφωνήθηκε όσο και οι όροι πληρωμής περιλάμβαναν στοιχεία ενίσχυσης, δεδομένου ότι, πρώτον, 6 εκατομμύρια ευρώ που προέρχονταν από τα ακαθάριστα κέρδη της εκμετάλλευσης του διαχειριστή του Nürburgring (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω) προσμετρήθηκαν στο τίμημα της πώλησης, ενώ ο διαχειριστής αυτός είχε δηλώσει, το 2013, μηδενικά προσδοκώμενα κέρδη από τα περιουσιακά στοιχεία του Nürburgring, δεύτερον, δόθηκε παράταση της προθεσμίας καταβολής της δεύτερης δόσης του τιμήματος, τρίτον, δεν εισπράχθηκε η ποινική ρήτρα ύψους 25 εκατομμυρίων ευρώ που είχε προβλεφθεί στη σύμβαση πώλησης για την περίπτωση αδυναμίας πληρωμής και, τέταρτον, τα περιουσιακά στοιχεία του Nürburgring μεταβιβάστηκαν σε μεταγοραστή στο πλαίσιο αδιαφανούς διαδικασίας.
- 171 Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, για τη σύμβαση μίσθωσης που αφορούσε τα περιουσιακά στοιχεία του Nürburgring δεν είχε ακολουθηθεί ανοιχτή, διαφανής, αμερόληπτη και άνευ όρων διαδικασία διαγωνισμού, με αποτέλεσμα τα μισθώματα για τη σύμβαση αυτή να μην αντιστοιχούν στην αγοραία τιμή και να περιλαμβάνουν νέα στοιχεία ενίσχυσης. Από την αιτιολογική σκέψη 56 της τελικής απόφασης προκύπτει ότι η μίσθωση αυτή συνήφθη μεταξύ μιας ανεξάρτητης εταιρίας των πωλητών, που ενεργούσε συγκεκριμένα υπό την ιδιότητα θεματοφύλακα των εν λόγω στοιχείων, και μιας εταιρίας εκμετάλλευσης που δημιουργήθηκε από την Capricorn, για διάστημα που θα ξεκινούσε την 1η Ιανουαρίου 2015, προκειμένου να αντιμετωπισθεί μια μεταβατική κατάσταση που σχετιζόταν με την πιθανή εκπλήρωση του όρου από τον οποίο εξαρτήθηκε η πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring προς την Capricorn, ήτοι της έκδοσης απόφασης της Επιτροπής με την οποία θα εξέλιπε κάθε κίνδυνος να κληθεί ο αγοραστής των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων να επιστρέψει τις ενισχύσεις που είχαν χορηγηθεί στους πωλητές. Συναφώς, τα μισθώματα από τη μίσθωση αυτή θα αφαιρούνταν από το τίμημα της πώλησης των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring και θα συμπεριλαμβάνονταν στο τίμημα αυτό μέχρι τον χρόνο οριστικοποίησης της πώλησης.
- 172 Η Επιτροπή διαφωνεί με την επιχειρηματολογία αυτή, υποστηρίζοντας μεταξύ άλλων ότι τα ποσά που θα καταβάλλονταν ως μισθώμα για τα περιουσιακά στοιχεία του Nürburgring θα αποτελούσαν προκαταβολή που θα μείωνε το οφειλόμενο τίμημα πώλησης των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων και, ως εκ τούτου, τον κίνδυνο αφερεγγυότητας του αγοραστή. Περαιτέρω, οι όροι αποπληρωμής του τιμήματος της πώλησης των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring δεν επηρέασαν, κατά την Επιτροπή, την αξία των στοιχείων αυτών, η οποία αντιστοιχούσε στο προβλεπόμενο στη σύμβαση τίμημα.
- 173 Για τους λόγους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 138 έως 158 ανωτέρω, δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει αμφιβολίες ως προς τον διαφανή και αμερόληπτο χαρακτήρα της διαδικασίας του διαγωνισμού.
- 174 Από τους ίδιους λόγους προκύπτει επίσης ότι η εξέταση που πραγματοποιήθηκε από την Επιτροπή και οδήγησε στη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση ήταν ικανή να εξαλείψει τυχόν αμφιβολίες ως προς τη μεταβίβαση πλεονεκτήματος προς τον αγοραστή στο πλαίσιο της σύμβασης μίσθωσης για τα περιουσιακά στοιχεία του Nürburgring ή των λοιπών όρων καταβολής του τιμήματος πώλησης των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων.
- 175 Συνεπώς, το τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, εξεταζόμενο υπό το πρίσμα του πέμπτου και του όγδοου λόγου ακυρώσεως, πρέπει να απορριφθεί.
- 176 Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι ο πέμπτος και ο όγδοος λόγος ακυρώσεως, εξεταζόμενοι σε συνδυασμό με τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο του πρώτου, του δεύτερου, του τρίτου και του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, δεν επιτρέπουν να αποδειχθεί

ότι κατά το πέρας του σταδίου της προκαταρκτικής εξέτασης η Επιτροπή αντιμετώπιζε δυσχέρειες που επέβαλλαν την κίνηση επίσημης διαδικασίας έρευνας. Συνεπώς, ο πέμπτος και ο όγδοος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

δ) Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

- 177 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης που υπέχει από το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και από το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παραλείποντας να αιτιολογήσει επαρκώς το βασικό σκεπτικό επί του οποίου στηρίζεται η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση.
- 178 Η προσφεύγουσα διατηρεί αμφιβολίες ως προς τη βάση της διαπίστωσης της Επιτροπής, στην αιτιολογική σκέψη 240 της τελικής απόφασης, ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας πώλησε τα περιουσιακά στοιχεία του Nürburgring «μέσω μιας ανοιχτής, διαφανούς, αμερόληπτης και άνευ όρων διαδικασίας υποβολής προσφορών στον προσφέροντα που υπέβαλε την υψηλότερη προσφορά, με εξασφαλισμένη χρηματοδότηση».
- 179 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα διερωτάται ως προς τη βάση της απόφασης κατά την οποία η πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring στην Capricorn δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση, καθώς επίσης και ως προς τον λόγο για τον οποίο η απόφαση αυτή περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 285 της τελικής απόφασης, αλλά δεν επαναλαμβάνεται στο διατακτικό της απόφασης αυτής.
- 180 Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή στήριξε τις περισσότερες από τις διαπιστώσεις της σε πληροφορίες που προέρχονταν από τους διαχειριστές των περιουσιακών στοιχείων των πωλητών, τις οποίες της προσκόμισε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.
- 181 Η Επιτροπή διαφωνεί με την επιχειρηματολογία αυτή.
- 182 Σύμφωνα με τη νομολογία, η αιτιολογία μιας πράξης πρέπει να εκτίθεται κατά τρόπο που να επιτρέπει στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο και στον δικαστή της Ένωσης να ασκήσει τον έλεγχό του (βλ., όσον αφορά κρατικές ενισχύσεις, αποφάσεις της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, Πορτογαλία κατά Επιτροπής, C-88/03, EU:C:2006:511, σκέψεις 88 και 89, της 22ας Απριλίου 2008, Επιτροπή κατά Salzgitter, C-408/04 P, EU:C:2008:236, σκέψη 56, και της 30ής Απριλίου 2009, Επιτροπή κατά Ιταλίας και Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, σκέψεις 48 και 49). Όσον αφορά την απόρριψη καταγγελίας στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, έχει κριθεί ότι στην αιτιολογία αυτή πρέπει να εκτίθενται στον καταγγέλλοντα οι λόγοι για τους οποίους τα προβληθέντα με την καταγγελία πραγματικά και νομικά στοιχεία δεν υπήρξαν επαρκή για να αποδείξουν την ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης (αποφάσεις της 2ας Απριλίου 1998, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, σκέψη 64, και της 1ης Ιουλίου 2008, Chronopost και La Poste κατά UFEX κ.λπ., C-341/06 P και C-342/06 P, EU:C:2008:375, σκέψη 89).
- 183 Εν προκειμένω, στις αιτιολογικές σκέψεις 266 έως 281 της τελικής απόφασης, υπό τον τίτλο «Καταγγελίες για την εκποίηση των περιουσιακών στοιχείων [του Nürburgring]» παρατίθενται αναλυτικά οι λόγοι για τους οποίους η Επιτροπή απεφάνθη ότι τα περιουσιακά στοιχεία του Nürburgring πωλήθηκαν μέσω μιας ανοιχτής, διαφανούς, αμερόληπτης και άνευ όρων διαδικασίας υποβολής προσφορών στον προσφέροντα που υπέβαλε την υψηλότερη προσφορά με εξασφαλισμένη χρηματοδότηση, και, συνεπώς, ότι η πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring στην Capricorn δεν πραγματοποιήθηκε σε τιμή κατώτερη της αγοραίας, με αποτέλεσμα να μην αποτελεί κρατική ενίσχυση.
- 184 Η ανωτέρω ανάλυση κρίνεται επαρκής βάσει των απαιτήσεων της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 182 ανωτέρω.

- 185 Περαιτέρω, η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, κατά την οποία η πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση, δεν μνημονεύεται μόνο στην αιτιολογική σκέψη 285, πρώτο εδάφιο, της τελικής απόφασης, αλλά επαναλαμβάνεται επίσης στο άρθρο 1, τελευταία περίπτωση, του διατακτικού της τελικής απόφασης. Ως εκ τούτου, η αιτίαση της προσφεύγουσας είναι ουσία αβάσιμη.
- 186 Τέλος, υπενθυμίζεται ότι στο πλαίσιο του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, η Επιτροπή υπέχει υποχρέωση επιμελούς και αμερόληπτης εξέτασης η οποία την υποχρεώνει, μεταξύ άλλων, να εξετάζει προσεκτικά τα στοιχεία που της παρέχουν τα κράτη μέλη και τα οποία της επιτρέπουν να αποφανθεί επί της φύσης του επίμαχου μέτρου ως κρατικής ενίσχυσης (βλ. απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2008, TV2 κατά Danmark κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-309/04, T-317/04, T-329/04 και T-336/04, EU:T:2008:457, σκέψη 183 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 187 Στο πλαίσιο της προκαταρκτικής εξέτασης που θεσπίζει το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ η Επιτροπή πρέπει να διαμορφώνει την εκτίμησή της υπό το φως τόσο των πληροφοριών που γνωστοποιεί το οικείο κράτος μέλος όσο και εκείνων που της παρέχουν τυχόν καταγγέλλοντες (απόφαση της 3ης Μαΐου 2001, Πορτογαλία κατά Επιτροπής, C-204/97, EU:C:2001:233, σκέψη 35).
- 188 Στις αιτιολογικές σκέψεις 266 έως 271 της τελικής απόφασης η Επιτροπή εξέτασε και αντιπαρέβαλε τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας, οι οποίες εκτέθηκαν στις αιτιολογικές σκέψεις 97 έως 101 της απόφασης αυτής, προς αυτές των συνδίκων της πτώχευσης, οι οποίες διαβιβάστηκαν από τις γερμανικές αρχές και εκτέθηκαν στις αιτιολογικές σκέψεις 102 έως 110 της εν λόγω απόφασης. Η Επιτροπή παραθέτει επίσης τις δικές της διαπιστώσεις και παρατηρήσεις όσον αφορά τα κρίσιμα στοιχεία, ιδίως ως προς τη διαφάνεια και την αμεροληψία της διαδικασίας του διαγωνισμού.
- 189 Συνεπώς, η Επιτροπή εν προκειμένω πράγματι προέβη σε εξέταση και εκτίμηση των πληροφοριών που διαβιβάστηκαν τόσο από την προσφεύγουσα όσο και από τις γερμανικές αρχές.
- 190 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί η σχετική αιτίαση της προσφεύγουσας και πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί ο έκτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

ε) Επί του ένατου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοίκησης

- 191 Με τον ένατο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμά της σε χρηστή διοίκηση, όπως αυτό απορρέει από το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Συγκεκριμένα, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη δεόντως όλα τα κρίσιμα στοιχεία και τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την προσφεύγουσα ούτε επιβεβαίωσε τις εξηγήσεις των διαχειριστών των περιουσιακών στοιχείων των πωλητών. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η αρχή της χρηστής διοίκησης αποτελεί έκφραση του δικαιώματός της να υποβάλει παρατηρήσεις και οι παρατηρήσεις αυτές να λαμβάνονται υπόψη, προσβολή δε του δικαιώματος αυτού επικαλέσθηκε και στο πλαίσιο του έβδομου και του όγδοου λόγου ακυρώσεως.
- 192 Η Επιτροπή διαφωνεί με την επιχειρηματολογία αυτή.
- 193 Όσον αφορά την αιτίαση περί προσβολής της αρχής της χρηστής διοίκησης για τον λόγο ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι παρατηρήσεις της προσφεύγουσας, η αιτίαση αυτή ταυτίζεται με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως, με τον οποίο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, υιοθετώντας την πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή παρέλειψε να αξιολογήσει τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας. Δεδομένου ότι η προσφυγή κρίθηκε απαράδεκτη καθ' ο μέρος αφορά την ακύρωση της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης, είναι απαράδεκτος τόσο ο έβδομος λόγος ακυρώσεως όσο και η ανωτέρω αιτίαση.

- 194 Όσον αφορά την αιτίαση περί παραβίασης της αρχής της χρηστής διοίκησης που στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος της προσφεύγουσας να υποβάλει τις παρατηρήσεις της, η αιτίαση αυτή ταυτίζεται με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας λόγω του ότι δεν κινήθηκε επίσημη διαδικασία έρευνας, λόγος ο οποίος εξετάστηκε και απορρίφθηκε στη σκέψη 176 ανωτέρω.
- 195 Συνεπώς, ο ένατος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί εν μέρει ως απαράδεκτος και κατά τα λοιπά ως αβάσιμος.
- 196 Δεδομένου ότι απορρίφθηκαν όλοι οι λόγοι ακυρώσεως και οι σχετικές αιτιάσεις κατά της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης που στηρίζονται ευθέως σε προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας και όλοι οι λόγοι ακυρώσεως και οι σχετικές αιτιάσεις κατά της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης που αφορούν επιχειρήματα τα οποία ενδεχομένως σχετίζονται με τους ανωτέρω λόγους και αιτιάσεις, το αίτημα ακυρώσεως της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης πρέπει να απορριφθεί.
- 197 Στο μέτρο που η προσφεύγουσα υπέβαλε αιτήματα εξέτασης μαρτύρων, διαπιστώνεται ότι μια τέτοια εξέταση δεν παρίσταται αναγκαία για την επίλυση της ένδικης διαφοράς και, ειδικότερα, για να εξακριβωθεί αν τα πραγματικά περιστατικά και οι ενδείξεις που προβλήθηκαν από την προσφεύγουσα έπρεπε να είχαν προκαλέσει αμφιβολίες στην Επιτροπή. Συνεπώς, τα αιτήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν.
- 198 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, εν μέρει ως απαράδεκτη και κατά τα λοιπά ως αβάσιμη.

IV. Επί των δικαστικών εξόδων

- 199 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει το αίτημα κατάργησης της δίκης.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 3) Η Ja zum Nürburgring eV φέρει τα δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Pelikánová

Valančius

Nihoul

Svenningsen

Öberg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Ιουνίου 2019.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

I. Ιστορικό της διαφοράς.....	2
A. Διοικητική διαδικασία και πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring.....	2
B. Προσβαλλόμενες αποφάσεις	4
II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	4
III. Σκεπτικό	6
A. Επί του παραδεκτού του αιτήματος ακυρώσεως της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης.....	6
1. Επί του ζητήματος αν η απόφαση αφορά την προσφεύγουσα ως ανταγωνίστρια	7
2. Επί του ζητήματος αν η απόφαση αφορά την προσφεύγουσα ως επαγγελματική ένωση	9
B. Επί του αιτήματος ακυρώσεως της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης.....	11
1. Επί του παραδεκτού και επί του αιτήματος κατάργησης της δίκης.....	11
2. Επί του παραδεκτού των παραρτημάτων	15
α) Επί του παραδεκτού των παραρτημάτων C. 1 και C. 6 έως C. 9	15
β) Επί του παραδεκτού των παραρτημάτων 7 και 8 των παρατηρήσεων της Επιτροπής της 8ης Σεπτεμβρίου 2017 που υποβλήθηκαν ως απάντηση στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου	15
γ) Επί του παραδεκτού του παραρτήματος G.13	16
δ) Επί του παραδεκτού των παραρτημάτων H.1 και H.2	16
3. Επί της ουσίας.....	16
α) Προκαταρκτικές παρατηρήσεις επί της έκτασης του δικαστικού ελέγχου στην περίπτωση απόφασης με την οποία διαπιστώνεται ότι δεν υφίσταται κρατική ενίσχυση και η οποία λαμβάνεται κατόπιν της προκαταρκτικής εξέτασης	16
β) Προκαταρκτικές παρατηρήσεις σχετικά με το αντικείμενο της προσφυγής	18
γ) Επί της κοινής εξέτασης του πέμπτου και του όγδου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι στηρίζονται σε παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 και προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, καθώς και της κοινής εξέτασης του πρώτου, του δεύτερου, του τρίτου και του τέταρτου λόγου ακυρώσεως.....	19
1) Επί των τριών πρώτων σκελών του πρώτου λόγου ακυρώσεως και επί του δεύτερου και του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, που στηρίζονται στην ύπαρξη ενίσχυσης προς την Caripcorn κατά την πώληση του Nürburgring	20
i) Επί της αιτίας περί του ότι η διαδικασία του διαγωνισμού δεν ήταν διαφανής και αμερόληπτη	21

ii) Επί της αιτίας που αφορά τη χρηματοδότηση της προσφοράς της Carpicorn ..	22
2) Επί του πέμπτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο στηρίζεται στο ότι η διαδικασία της πώλησης εξακολούθησε και πέραν της κατακύρωσης των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring στην Carpicorn στις 11 Μαρτίου 2014	24
3) Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο στηρίζεται στο ότι η πώληση των περιουσιακών στοιχείων του Nürburgring στην Carpicorn αποτελούσε νέα κρατική ενίσχυση	25
δ) Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως	26
ε) Επί του ένατου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοίκησης	27
IV. Επί των δικαστικών εξόδων	28